

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 17. října 2012 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Silvie Slepíčkové a přísedících JUDr. Jany Justianové a Ing. Zdeňky Tomšů , **t a k t o** :

Obžalovaný

V. P.

nar. xxx, státní příslušník Ukrajiny, trvale bytem xxx, xxx, v ČR naposledy bytem xxx, xxx, t.č. ve vazbě ve vazební věznici xxx xxx,

je v i n e n , ž e

v přesně nezjištěné době dne 8. ledna 2012, pravděpodobně mezi 02,36 hodin až 03,00 hodin v xxx, xxx, před vjezdovými vraty rodinného domu sloužícího jako ubytovna, po předchozí slovní a fyzické rozepři s úmyslem usmrtit, opakovaně fyzicky napadl poškozeného V. R., nar. xxx, přezdívaného „S.“ tak, že ho dosud přesně nezjištěným bodnořezným nástrojem, pravděpodobně nožem, který si sám přinesl, třikrát bodl velkou silou do hrudníku a břicha, čímž mu způsobil bodnou ránu s vbodem v přední čáře pažní vlevo, bodnou ránu s vbodem asi 10 cm vlevo od páteře při úponu dolních žebor ve výši asi 10. žebra s bodným poraněním bránice a sleziny, která musela být následně chirurgicky odstraněna a dále bodnou ránu s vbodem vpravo při páteři rovněž při úponu dolních žebor ve výši asi 10. žebra, v důsledku čehož došlo u poškozeného k bodnému poranění tenkého střeva délky 1 cm, ke krvácení do levé hrudní dutiny, ke krvácení do dutiny břišní a k zevnímu krvácení, což si vyžádalo jeho převoz do Fakultní nemocnice xxx xxx a okamžitou operaci, neboť se jednalo o zranění ohrožující život, přičemž v případě, že by mu nebyla včas poskytnuta odborná lékařská

pomoc, vedlo by ke smrti poškozeného šokem z nadměrných krevních ztrát, k tzv. pokrvácivému šoku,

tedy dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že jiného úmyslně usmrtí, kdy tohoto jednání se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo

č í m ž   s p á c h a l

pokus zvlášť závažného zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 140 odst. 1 trestního zákoníku

a   o d s u z u j e   s e

podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **10 (deseti) roků**.

Podle § 56 odst. 2 písm.d) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice se zvýšenou ostrahou**.

Podle § 80 odst.1, odst. 2 trestního zákoníku se ukládá trest vyhoštění z území České republiky na dobu **neurčitou**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovanému ukládá povinnost zaplatit náhradu škody poškozeným :

- Zdravotnická záchranná služba hl.m. Prahy, se sídlem Praha 10, Korunní 98, ve výši 6.500,-Kč,
- Fakultní nemocnice xxx xxx, se sídlem xxx, xxx, ve výši 146.847,15,-Kč.

O d ů v o d n ě n í

Dokazováním provedeným v průběhu hlavního líčení zjistil Městský soud v Praze následující skutkový děj :

Obžalovaný večer dne 7. ledna 2012, trávil na pokoji V. H. na ubytovně, kde rovněž bydlel, ale v jiném pokoji. Přítomen byl ještě L. D. a poškozený V. R. a všichni popíjeli alkoholické nápoje. Již v průběhu večera na pokoji došlo mezi nimi ke konfliktu, který vyústil v odchod všech z pokoje (kromě L. D.), obžalovaný odešel neznámo kam a V. H. s V. R. šli do baru. Když byli v baru, obžalovaný opakovaně telefonoval na mobilní telefon V. H. a

zjišťoval, kde jsou. Když následně oba z baru odešli a došli před ubytovnu v xxx, xxx, v přesně nezjištěné době dne 8. ledna 2012, pravděpodobně mezi 02,36 hodin až 03,00 hodin, před vjezdovými vraty rodinného domu sloužícího jako ubytovna, obžalovaný V. P. po předchozí slovní a fyzické rozepři s úmyslem usmrtit, opakovaně fy“ tak, že ho dosud přesně nezjištěným bodnořezným nástrojem, pravděpodobně nožem, který si sám přinesl, třikrát bodl velkou silou do hrudníku (zad) a břicha, čímž mu způsobil bodnou ránu s vbodem v přední čáře pažní vlevo, bodnou ránu s vbodem asi 10 cm vlevo od páteře při úponu dolních žebber ve výši asi 10. žebra s bodným poraněním bránice a sleziny, která musela být následně chirurgicky odstraněna a dále bodnou ránu s vbodem vpravo při páteři rovněž při úponu dolních žebber ve výši asi 10. žebra, v důsledku čehož došlo u poškozeného k bodnému poranění tenkého střeva délky 1 cm, ke krvácení do levé hrudní dutiny, ke krvácení do dutiny břišní a k zevnímu krvácení, což si vyžádalo jeho převoz do Fakultní nemocnice xxx a okamžitou operaci, neboť se jednalo o zranění ohrožující život, přičemž v případě, že by mu nebyla včas poskytnuta odborná lékařská pomoc, vedlo by ke smrti poškozeného šokem z nadměrných krevních ztrát, k tzv. pokrvácivému šoku. Následně obžalovaný z místa odešel směrem ke svému pokoji, aniž by poškozenému V. R. poskytl jakoukoli pomoc a po příjezdu Policie ČR byl zadržen.

Tento skutkový děj vzal soud za prokázaný na základě zhodnocení všech důkazů provedených v hlavním líčení.

Obžalovaný V. P. u hlavního líčení využil svého práva a odmítl vypovídat, proto byla podle § 207 odst. 2 trestního řádu přečtena jeho výpověď z přípravného řízení. Uvedl, že v České republice je od července 2011, nemá platné vízum a zdržuje se zde nelegálně a od září 2011 bydlí na ubytovně v xxx, xxx. Dne 7.1.2012 kolem 18,00 hodin přišel za V., který bydlí na stejné ubytovně v pokoji v přízemí domu vlevo od schodů. V. zná asi čtyři měsíce, poznali se na brigádě, občas se navštívili, žádný konflikt neměli, S. viděl 2 – 3x, žádný vztah mezi nimi nebyl. L. D. viděl 2x. Do té doby, než šel do pokoje k V., žádný alkohol nepil. Na pokoji byl ještě S. a L. D. Společně oslavovali Vánoce, pili vodku, potom L. D. odešel koupit další láhev, S. koupil ještě další láhev, vypili minimálně čtyři půllitrové láhve vodky. Potom se začal hádat se S. a V., hovořili o domácích věcech, říkali, že koupili víc vodky a on že na vodku nemá peníze. Na další průběh návštěvy si pamatuje jen útržkovitě, ví, že seděl na posteli, potom se ocitl na zemi, kde do něho kopali, tak si kryl obličej. Slyšel hlasy V. a S., kopali ho do celého těla a hlavně do hlavy nohama, neví kolikrát. L. D. nic neříkal, ale předtím s nimi popíjel vodku, myslí si, že L. D. ho nenapadal. Z kopání V. a S. ho bolela hlava, byl zraněný na pravé ruce, jde o hematomy po kopech na pravé ruce a na pravé noze, a také na hlavě má viditelná zranění po kopání. Dále si již na nic nevzpomněl, ale probral se druhý den ráno ve svém pokoji na posteli, někdo tloukl na dveře, a jelikož si myslel, že ho zase přišli zmlátit a že po něm chtějí peníze, tak šel na WC, vzal si kuchyňský nůž na chleba a podřezal si levé zápěstí z vnitřní strany. Je pravda, že byl zamčený a klíče měl ve dveřích nebo u sebe, ale byl v šoku, proto se sám pořezal na levé ruce. Někdo rozbil skleněnou výplň ve dveřích a do pokoje vstoupila policie, následně přijela záchranka a odvezla ho na ošetření. Na pokoji měl asi pět nožů, ale čtyři z nich byly příborové nože bez špičky. V. je asi 30 let, je větší než on, měří asi 180 cm. S. je také kolem 30 let, je menší než on, měří kolem 174 cm a L. D. měří kolem 178 cm, váží kolem 90 kg a je mu kolem 50 let. Ke svému oblečení uvedl, že měl ten večer na sobě černý svetr s dlouhým rukávem, tmavě modré rifle, boty měl sportovní, tmavé s bílým pruhem, které poskytl policii, a dále měl černou bundu do pasu. Není mu známo, jak došlo k poranění S., dozvěděl se to až na policii a nevzpomíná si ani, že by si s někým v noci ze 7. na 8.1.2012 telefonoval.

Svědky V. R. a V. H. se soud snažil opakovaně předvolat ze všech adres jejich bydlišť na území České republiky, stejně tak z jejich adres z bydlišť na Ukrajině. Na žádost Městského soudu v Praze opakovaně Policie ČR prováděla šetření na jejich adresách, avšak bylo zjištěno, že se na nich nezdržují, současná adresa není známa a nepodařilo se ani s jistotou potvrdit, že by se vrátili do své vlasti na Ukrajinu. Oba svědci jsou neznámého pobytu, proto podle § 211 odst.2 písm.a) trestního řádu byly přečteny jejich výpovědi z přípravného řízení.

Svědka V. R. v přípravném řízení uvedl, že v České republice se zdržuje od roku 2006, pracuje brigádně, naposledy bydlel v xxx, xxx na ubytovně, v současné době nemá platné vízum a povolení k pobytu v České republice, ani doklady. Potvrdil, že dostal v roce 2009 vyhoštění a zákaz pobytu v České republice na dobu sedmi let, což je do roku 2016. Jelikož neměl peníze na cestu, tak nemohl vycestovat. Předmětný večer dne 7.1.2012 s V. H. a s L. D. na pokoji V. na ubytovně oslavovali Vánoce, popíjeli vodku, vypili minimálně 3 – 4 půllitrové láhve vodky. Kolem 17,00 hodin přišel V., kterého moc neznal, viděli se asi 10x. Na pokoji společně popíjeli a potom V. odešel. Dobře se bavili, vtipkovali, nedošlo mezi nimi k žádnému konfliktu. Je pravda, že byl opilý, ale pamatuje si na všechno. Neví o tom, že by mezi nimi došlo k nějaké slovní hádce, fyzickému kontaktu nebo nějaké rvačce. Asi za hodinu odešel z pokoje i on sám, L. D. odešel ještě před ním a V. zůstal ve svém pokoji sám. Když odešel, tak šel na autobusovou zastávku, resp. šel směrem domů. U vrat čekal V., nic neříkal, ale několikrát do něho „bouchnul“, v důsledku čehož spadl na zem, ale jelikož byl opilý, tak si ani nevšiml, že ho V. bodnul. Původně si myslel, že ho pouze několikrát „bouchnul“. Když spadl na zem, tak V. odešel, nevzpomněl si, že by V. něco říkal, nikdo další tam podle něho nebyl, nikoho neviděl. Potom vstal, vůbec necítil, že byl bodnut a ani si nevšiml, že by mu tekla krev. Rozhodl se vrátit na pokoj k V., V. mu otevřel a lehl si na postel, on si sedl na židli a díval se na televizi. L. D. už na pokoji nebyl, protože předtím odešel. Bylo mu divné, že je mu zima, začínalo se mu špatně dýchat, proto rozsvítil a všiml si, že má na bundě krev, v té době už nemohl ani chodit a spadl na zem. Vasyl zavolal sanitku a s pomocí V. šli ven a potom ho sanitka odvezla. Měří 167 cm a váží 80 kg. V. H. zná asi půl roku, dělali spolu na stavbách, vycházeli spolu normálně, jsou kamarádi, L. D. je starší, jde o bezdomovce, vypomáhal na stavbě, předtím ho viděl asi 2 – 3x. V. zná asi tři měsíce ze stavby, předtím se spolu nijak nebavili, pouze se pozdravili. Než přišel k V., tak byl ještě v hospodě, vypil tam dvě malá piva, k tomu 3 – 4 panáky vodky, u V. pil vodku, L. D. byl s nimi asi hodinu a než přišel V., tak s V. vypili asi litr vodky. Když přišel V., tak společně ve třech vypili další půllitrovou láhev vodky. On sám se cítil opilý, V. byl na tom podle něho lépe než on a také V. mu připadal v pohodě a v minulosti spolu neměli žádný spor. Nepamatuje si, že by mezi nimi došlo k nějakému slovnímu nebo fyzickému konfliktu. Kamarádi mu říkají S. (S.). K tvrzení obžalovaného o tom, že byl jím a V. napaden a kopán do celého těla, hlavně do hlavy, uvedl, že na nic takového si nepamatuje. Poté, co mu bylo sděleno, že z kamerového systému z baru xxx xxx vyplývá, že do baru přišel dne 8.1.2012 v 00,14 hodin a odcházel v 02,36 hodin, uvedl, že si na návštěvu tohoto baru nepamatuje, nepamatuje si ani na to, že tam byl s V. a pili pivo s panáky, má zato, že v baru byl předtím, než přišel k V. Při napadení V. si nevšiml, že by V. měl nějaký nůž, myslel si, že ho mlátil pouze rukama. K dotazu, zda je ochoten zúčastnit se rekonstrukce uvedl, že si na nic nepamatuje, proto neví, co by měl rekonstruovat. Napaden byl u vrat spíše směrem do dvora, vybavil si štěrk na zemi. K dotazu podle čeho si pamatuje, že byl napaden V., když si nepamatuje, že byl předtím v baru uvedl, že se asi musel prospat u V., proto si to vybavuje. Z baru šel s V. asi na pokoj V., ale nepamatuje si na to. Na pokoji u V. poté, co se vrátili z baru, L. neviděl, nepamatuje si na to. Když odcházel od V. předtím, než ho V. napadl, tak byla ještě tma, od branky, kde zůstal ležet, odešel sám, nikdo mu nepomáhal.

Svědék V. H. v přípravném řízení uvedl, že v České republice se zdržuje cca 11 let, naposledy bydlel na ubytovně v xxx xxx, a to v pokoji v 1. nadzemním podlaží od vchodu doleva, pokoj není číslován. Na tomto pokoji s ním asi 2x přespal L. D., se kterým se seznámil na stavbě před asi 2 – 3 týdny a naposledy u něho přespal ze dne 7.1.2012 na 8.1.2012. Dne 7.1.2012 slavil vánoční svátky, z práce přišel kolem 16. hodin společně s L. D., L. D. zůstal na pokoji a on šel do xxx koupit láhev vodky. Venku potkal Ukrajince S. (S.), kterého znal ze stavby asi čtyři měsíce. Je mu 30 let, měří 165 – 170 cm, S. šel rovněž koupit láhev do xxx a společně šli k němu na pokoj na ubytovnu, kam přišli kolem 16,45 hodin. Společně s L. D. popíjeli a kolem 19,00 hodin až 19,30 hodin k nim na pokoj přišel Ukrajinec V., který měří 180 – 187 cm, je silnější postavy. Znali se již dříve, nikdy neměli žádné problémy. Když přišel, byl již opilý. Potom se začali V. se S. hádat kvůli práci, snažil se je uklidnit, ale pokračovali v hádce dál a potom šli ven. On sám zůstal na pokoji s L. D. a slyšel, že se S. s V. perou před ubytovnou, proto vyskočil z pokoje a utíkal k nim. V tu dobu ani jeden z nich neměl žádné zbraně, prali se pěstmi, drželi se a vzájemně si dávali pěstmi. Ke rvačce došlo po 20,00 hodin a trvala asi 4 minuty. Pak V. odešel. Následně šel se S. do baru, L. D. zůstal na pokoji, protože byl opilý. Když byl se S. v baru, vypili ještě piva a panáky vodky. Z baru odešli kolem 03,00 hodin dne 8.1.2012. Během doby, kdy byli v baru, tak mu asi 3x volal V., a ptal se ho, kde jsou, připadal mu opilý. Na to mu odpovídal, že jsou v baru a když to V. slyšel, tak vždy ukončil hovor. Když přišli kolem 03,30 až 03,45 hodin se S. k ubytovně, tak S. šel k popelnici se vymočit a on sám šel do pokoje ubytovny. Nikoho neviděl a neví, odkud obžalovaný přišel. Když přišel ke dveřím pokoje, tak si všiml, že jsou dveře rozbité, byla v nich díra po kopanci skrz dveře, proto ani do pokoje nešel a šel ven za S. Ohledně dveří mu později L. D. říkal, že spal opilý a slyšel bouchání, ale víc neříkal. Když vyšel z ubytovny ven, tak viděl, jak se S. opět pere s V. u vrat ve vzdálenosti asi 6 – 7 metrů od vchodu do ubytovny, proto na ně křičel, aby se uklidnili. S. měl v tu chvíli na sobě bundu šedé barvy s kožíškem, modré rifle a šedé boty, V. měl na sobě černou bundu, modré rifle a bílé sportovní boty. Snažil se je oddělit, a když byl od nich ve vzdálenosti asi 1,5 metru, tak viděl, jak V. bodnul S., viděl pouze jedno bodnutí. V. držel nůž v pravé ruce, byl to kuchyňský nůž s černou rukojetí, měřil asi 25 cm, čepel byla dlouhá asi 14 cm. Ten samý nůž viděl u V. na pokoji asi před osmi dny a krájel s ním klobásu. Když došlo k bodnutí, tak nůž celý neviděl, ale poznal ho podle špičky, ostří bylo rovné, na konci čepele byla špička. Neviděl odkud V. nůž vytáhl. V tu chvíli k němu stáli bokem, a to tak, že S. stál otočený k V. zády, V. i S. byli k němu natočeni svou pravou stranou a S. byl blíže k němu a za ním viděl polovinu postavy V., takže to bodnutí přímo viděl. Nůž se zabořil do S. pohybem V. ruky, V. držel nůž v ruce a když on přistoupil ke S., tak nůž schoval do ruky čepelí dolů, takže musel vědět o tom, že S. bodnul. S. ránu nožem dostal do podpaží a hned na to V. odešel směrem ke svému pokoji. Neviděl na něm žádné zranění. S. reagoval tak, že zakřičel, nezavrával, trochu to s ním hodilo. V. v žádném případě nijak nenapadl, pouze jednou ho od S. odstrčil, když se prali. Během bodnutí V. nadával S. a S. V., mluvili sprostě, ale neslyšel, že by si vzájemně vyhrožovali. Nedokáže pochopit, co bylo příčinou bodnutí, S. by nikomu neublížil. Je ale pravda, že jednou slyšel, jak V. hovoří do telefonu a byl sprostý, ale jinak žádný fyzický útok od něho ještě nezažil, ani jednou ho ozbrojeného neviděl, stejně tak neviděl ozbrojeného ani S. V době bodnutí byl S. podnapilý, ne moc opilý, ale podnapilý, V. byl opilý stejně jako S., oba byli ve stejném stavu. Po bodnutí se V. nezajímal o to, jak je S. a od té doby ho neviděl. S. nabídl, že zavolá sanitku, ale S. to odmítl. Když odmítl přivolání sanitky, tak šli na pokoj, L. D. spal na horní posteli. Vzbudil L. a šli zalepovat díru ve dveřích. S. seděl na posteli a kouřil, potom šel na WC a on i L. D. šli spát. Když se ráno v 06,25 hodin vzbudili, S. seděl na zemi vedle postele, chtěl ho zvednout, aby se posadil na postel a přitom uviděl, že na levé straně a na noze má krev a na podlaze byla kaluž krve. Vzbudil L. D., aby

zavolal sanitku a S. vytáhl ven před ubytovnu, L. D. šel za nimi a předal mu telefon. Když na místo přijela policie, tak nejdříve nechtěl říci, co se stalo, protože nechtěl žalovat, ale později to řekl, protože by mohl být sám obviněn, jelikož krev byla v jeho pokoji, dveře byly rozbité také v jeho pokoji. V době příjezdu sanitky byl S. při vědomí, ale neřekl mu, proč ho V. bodnul. Vůči němu V. neútočil.

Svědék L. D. uvedl, že dne 7.1.2012 ráno přišel na ubytovnu s tím, že s V., který na ubytovně bydlí, měl jít do práce. V. uvařil, on se díval na televizi, přitom popíjeli víno. V. zná asi dva měsíce z brigád, je mu do 40 let, je vysoký 185 cm, atletické postavy, má tmavé vlasy. Kolem 19,00 hodin za nimi přišel Ukrajinec S., který bydlí na stejné ubytovně o patro níž pod nimi, k jeho pokoji se chodilo zpředu, nikoli po schodišti, které vede od jejich pokoje nahoru. S. pracoval brigádně na stavbách, znal ho asi rok. Přišel k nim proto, že jsou kamarádi a Ukrajinci slavili Vánoce. S. ho poslal koupit vodku do blízké prodejny xxx, láhev vypili a během večera za nimi přišel ještě V., kterého zná od vidění a pil s nimi vodku. Během večera šel koupit ještě další láhev, poslal ho pro láhev opět S. a dal mu na ni peníze. Nevzpomněl si, kdo kde v pokoji během večera seděl. V průběhu večera se díval na televizi, Ukrajinci se bavili mezi sebou, nerozuměl jim, do hovoru se nezapojoval, ale nedošlo mezi nimi k žádnému slovnímu ani fyzickému konfliktu, u nikoho z nich neviděl nič. O žádné hádce na balkóně či terase mu není nic známo. Kolem 21,00 hodin až 23,00 hodin šli všichni ven, on spal a když se vzbudil, v pokoji už nikdo nebyl. Neřekli mu, kam jdou, nevěděl, že se chystají jít do baru, a to, že byli v baru, se dozvěděl až od dalších osob z ubytovny. Po jejich odchodu zůstal na pokoji sám, díval se na televizi, potom se v pokoji zamkl a šel si lehnout. Během noci, nevěděl přesně v kolik hodin, ho probudilo kopání do dveří, které trvalo asi 1 až 3 minuty, šlo o silné kopance, po kterých zůstaly ve dveřích díry, slyšel křupání výplně dveří. Na to zakřičel „co děláš“, potom kopání přestalo a slyšel, jak někdo odchází po schodech. Podle něj někdo šel po schodech nahoru, byly to kroky jedné osoby. Vysvětlil, že z horního patra nelze dojít do pokoje V., jeho pokoj je na druhé straně ubytovny. To, že tato osoba šla nahoru, do horního patra, poznal podle zvuku, protože schody do horního patra jsou dřevěné, zatímco schody ven z ubytovny jsou kovové. Je však pravda, že nikdo z osob, které bydlely v horním patře, neměl důvod do dveří kopat. Až později se dozvěděl, že v horním patře byly na zemi nalezeny zvrátky. Potom šel zase spát, nedíval se ven z okna, jestli se něco neděje, venku bylo ticho. Ještě v noci se ptal V., kdo kopal do dveří a ten mu řekl, že to mohl být V., ale neřikal, proč do dveří kopal. Sám V. neviděl a neví, kdo do dveří kopal, neslyšel žádné hlasy. Podle něj V. neměl důvod kopat do dveří, protože měl klíče, S. to určitě nebyl a asi to nebyl ani nikdo cizí, proto se domnívá, že to byl V. V. nemohl vědět, že je na pokoji sám, protože S. a V. byli ještě v hospodě, zřejmě se do pokoje dobýval, protože si myslel, že S. i V. jsou v pokoji. Po předložení fotografií poškozených dveří (čl. 38-39) uvedl, že díry ve dveřích a vpichy do dveří vznikly právě po uvedených ranách do dveří. Za nějakou dobu, přičemž nedokázal časový odstup přesněji vyjádřit, někdo zaklepal na dveře, proto šel otevřít dveře a za dveřmi stál V. a myslí si, že tam byl i S., V. S. držel, podpíral ho. Původně si myslel, že je S. opilý, tak tomu nevěnoval pozornost, ale žádné zranění na něm neviděl. Je však pravda, že byl rozespalý a bylo špatně vidět. V. si sám odemknout nemohl, protože ve dveřích byly klíče. Potom S. položili na zem, zalepili díry ve dveřích a šli spát. Když se ráno probudil, tak S. v pokoji ležel na boku, na koberci pod palandou. Až v ten moment si všiml krve na koberci, ale nevšiml si, že je S. zraněný. Potom S. po čtyřech a také s jejich pomocí popolezl asi dva metry z pokoje ven na schody a až tam si všiml, že má S. zakrvácený bok a nohavici. Neptal se ho, co se mu stalo, a ani v tu chvíli neviděl, že byl pobodaný. S. se potom snažil dál odplazit ke svému pokoji. Nakonec, protože jeho stav byl horší, po dohodě s V., zavolali záchranku na linku 155, a potom telefonát dokončil V. Připustil, že mu V. mohl říci, že je S. pobodaný. Od dalších osob z ubytovny se dozvěděl, že S. s V. a V. byli spolu tu noc v baru,

ale o tom, k čemu mezi nimi došlo, neví vůbec nic. Podle jeho názoru V., V. ani S. u sebe nůž nenosí, nikdy s nimi neměl žádný konflikt. Uvedl, že až do té doby nevěděl, kde má V. pokoj a dozvěděl se to až od policie a ví, že ho má z druhé strany ubytovny. V. po jejich odchodu z pokoje vůbec neviděl. Stejně tak v současné době neví, kde se zdržují S. a V. Oproti tomu v hlavním líčení uvedl, že na dveře zabouchal sám V. (bez S.) a chtěl po něm, aby mu se S. pomohl, říkal mu, že je S. zraněný, že ho V. píchnul nožem, tzn., že o tom, že zranění způsobil S. V., se dozvěděl od V. Sám S. mu neříkal, kdo ho zranil a neslyšel, že by to nějak S. s V. mezi sebou rozebírali. Popsal, že S. ležel na podestě před železnými schody, tak mu S. pomohl odtáhnout do pokoje. Již tehdy říkal, že by měli zavolat záchranku, ale oni říkali, že „to bude dobré“. K rozporům ve své výpovědi uvedl, že V. by nebyl schopen sám S. dotáhnout až ke dveřím do jejich pokoje, jak uváděl v přípravném řízení, a trval na tom, že na dveře zabouchal pouze V. a pak s ním šel ven, kde na zemi ležel S. a pomohl ho odtáhnout do pokoje. Oproti tomu připustil, že jeden člověk by mohl S. odtáhnout z cesty u popelnic k podestě, jsou to asi tři metry po rovině. Myslí si, že na svém oblečení neměl stopy krve S., ale nevěnoval tomu pozornost, je možné, že měl od krve ruce. S. měl zarudlé tričko od krve, skvrna měřila asi 30x30 cm, na zranění se nedíval, myslel si, že je jen lehce zraněný, nepřemýšlel nad tím. Uvedl, že sám měří kolem 182 cm, V. byl stejně vysoký jako on a S. byl zavalitější a asi o 5 cm nižší.

Svědkyň V. K., barmanka herna – baru „xxx“ v xxx, xxx, uvedla, že kolem 24,00 hodin v noci ze dne 7.1.2012 na 8.1.2012 přišli do baru S. s V., byli opilí, objednali si piva a panáky vodky, zdrželi se asi do 03,00 hodin S., kterého znala delší dobu, chvíli po příchodu usnul, V., kterého neznala tak dlouho, dále popíjel. Popsala, že S. je menší postavy, měřil kolem 170 – 175 cm, V. byl cca o 5 cm vyšší než S., o celou hlavu určitě vyšší nebyl. S. byl podle ní bezproblémový, v baru nikdy předtím nevyvolával hádky, naopak se je snažil usměrňovat. Po tu dobu, co tam byli, tak V. někdo stále telefonoval na mobil, asi 5 – 7x, V. říkal, že mu volá „V.“, ptala se V., proč mu „V.“ tak pozdě v noci volá a V. jí řekl, že se předtím doma V. s V. a se S. mezi sebou nepohodli. O fyzickém konfliktu mezi nimi nic neříkal. Při těchto telefonátech seděla s oběma u jednoho stolu, takže slyšela, co říkal V. do telefonu. Dále V. vyprávěl, že když byli na pokoji na ubytovně, tak V. od nich odešel a začal jim házet kamínky do oken. Když vyšli ven, tak V. tam už nebyl a asi se schovával, tak se S. šli pryč. Potom V. vzbudil S., aby vstával, a „aby to šli domů vyřešit, že V. stále volá“. V. S. řekl, že „ať si dá pozor na ruce, že ten V. může mít nůž a že až se setkají, tak V. bude se S.“. U hlavního líčení vysvětlila, že tím myslela to, že V. S. varoval, aby se k V. neotáčel zády a byl opatrný, protože je schopen všeho. Pokud si u hlavního líčení nevzpomněla na to, že byl zmíněn i nůž, po přečtení výpovědi podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu k rozporům uvedla, že je to již delší dobu a přesně si to nepamatuje, při výslechu na policii si to lépe pamatovala. Ještě se V. ptala, proč S. budí, když je opilý, aby ho nechal v baru spát a kolem 03,00 hodin z baru odešli, motali se, ale nepodpírali. Popsala, že v baru měl S. na sobě umělou kožesinovou bundu hnědé barvy a modré džíny a světlé hnědé až hnědé boty, V. měl v baru modrou zimní bundu s pruhy a snad džíny a na nohou botasky. Obžalovaného V. P. nezná. Ještě uvedla, že S. nikdo nevolal, ale V. říkal, že S. telefon zůstal u něho doma. Doplnila, že S. viděla po propuštění z nemocnice, uváděl, že odjíždí na Ukrajinu, V. od té doby vůbec neviděla a ani neví, kde by se mohl zdržovat. Bar je od ubytovny vzdálený asi 10 – 15 minut chůze.

Svědka K. A., známý obžalovaného, vypověděl, že v České republice je od roku 2002, zná obžalovaného asi od listopadu 2011, seznámili se na stavbě, obžalovaný byl malíř pokojů, natíral stěny. Znal ho jako „V.“ nebo V., pracovali spolu asi dva měsíce, naposledy se viděli kolem Silvestra roku 2011. Nevěděl o tom, že by měl s někým nějaký konflikt, byl

společenský, říkal mu, že bydlí na xxx, ale přesnou adresu mu neřekl, pouze říkal, že bydlí v garsoniéře, že tam bydlí i jeho bratr či bratranec. Ví, že používal mobilní telefon č. xxx, tento mobilní telefon má na něho i ve svém mobilním telefonu, má ho uložený jako V. – malíř. V době Vánoc dne 6.1.2012 nebo 7.1.2012 mu telefonoval obžalovaný v době kolem 02,00 hodin až 03,00 hodin, a to na jeho telefonní číslo xxx z čísla, které měl u jeho jména uložené a žádal ho, jestli by u něho mohl do rána přespat. Poznal ho podle uloženého telefonního čísla a také podle hlasu. I kdyby se mu jméno volajícího na displeji telefonu neukázalo, podle hlasu by ho stejně poznal, hovořili spolu na stavbě a je možné, že si také v té době telefonovali. Do telefonu říkal, že někoho pořezal, říznul, a že potřebuje do rána u něho přespat. Podrobnosti neuváděl, čekal, že přijede a vše mu vysvětlí, proto se do telefonu nevyptával. Divil se tomu, protože za dva měsíce, co ho znal, byl pohodový a byla s ním legrace. Potom mu volal podruhé za 15 minut a ptal se ho, jak se k němu může dostat, že je na xxx, na to odpověděl, že k němu na adresu xxx, xxx, jede autobus č. xxx a xxx. Po druhém telefonátu již V. nevolal a ani nepřišel a od té doby ho neviděl. Vysvětlil, že obžalovaný telefonoval právě jemu asi proto, že věděl, že bydlí sám a že bude moci tudíž u něho přespat. Neříkal, proč nemůže přespat tam, kde v té době bydlel. V telefonu se mu nezdál opilý a ani neříkal, že popíjel. Žádné zmeškané hovory tu noc od něho neměl. Když toto vyprávěl kamarádům v zaměstnání, tak ti mu říkali, že něco podobného slyšeli v televizi, že se Ukrajinci mezi sebou pohádali a někoho tam pořezali. Nezná poškozeného, ani svědka H. U hlavního líčení v obžalovaném poznal svého známého ze stavby a označil ho za muže, který mu v noci 2x telefonoval.

Svědék M. Ch., zástupce vlastníka nemovitosti, v níž je ubytovna, uvedl, že knihu ubytování si vede, ale neví, zda ubytované osoby uvádějí svoji pravou totožnost. Obžalovaný bydlel sám na pokoji č. xxx asi dva měsíce, zběžně ho znal, nikdy s ním nebyl žádný problém. Poškozený R. se v objektu pohyboval delší dobu, asi jeden rok, spíše se pohyboval u osob, které v objektu byly ubytované, například u V. H., ani s poškozeným neměl žádné negativní zkušenosti. Na ubytovnu se dostavil až kolem 09,00 hodin dne 8.1.2012 na základě žádosti policie. Dozvěděl se, že jeden z ubytovaných byl pobodaný a že by se v objektu měl nacházet pachatel. V pokoji, kde bydlel V. H., bylo hodně krve poškozeného. Vasyl původně policii uváděl, že v ubytovně byl jen na návštěvě, což vyvrátil, protože věděl, že na ubytovně bydlel. Potom policie udeřila na V., zda není on pachatelem a on na to řekl, že pachatelem je další ubytovaný bydlící z druhé strany domu. Všichni, kteří měli něco společného s incidentem z ubytovny vyhodil, a to včetně bratra obžalovaného. Bratr obžalovaného bydlel asi o dva pokoje vedle, dalo by se říci, že jeho pokoj byl pod pokojem V. Bratr obžalovaného měřil kolem 185 cm, vážil asi 100 kg, byl vyšší a silnější než obžalovaný, bez ohledu na to, že obžalovaný ve vazbě evidentně zhubnul. Poté, co se poškozený S. vrátil z nemocnice uváděl, že musí z České republiky vycestovat a proto odjíždí. I když byl zvědavý, co se vlastně přihodilo, V. nebyl sdílný a S. si na nic nepamatoval. Ostatní, kteří na ubytovně v tu dobu bydleli, incidentu nebyli přítomni. Uvedl, že v horním patře, do kterého se vstupuje po schodech vedle dveří do pokoje V., bydleli Češi, kteří neměli s incidentem nic společného. Z horního patra se nedá dojít k pokoji obžalovaného ani jeho bratra. V horním patře je balkón, který je volně přístupný z chodby. Vstupní dveře do pokoje V. byly hodně poškozené, bylo do nich kopáno a bodáno ostrým předmětem, před předmětnou nocí poškozené určitě nebyly. Dveře do pokoje obžalovaného po zásahu policie vyměnil asi až za 4 dny.

Svědék V. D., jehož výpověď byla podle § 211 odst. 1 trestního řádu přečtena, v přípravném řízení vypověděl, že pracuje brigádně pro M. Ch. v objektu jako údržbář. Když přišel dne 8.1.2012 ráno do práce, všiml si u hlavního vchodu, že první dveře vlevo jsou rozbité, dále si všiml, že nahoře v posledním patře byly nějaké zvratky na chodbě a také

v pokoji V. byly matrace od krve. V souvislosti se zadržením obžalovaného jeho věci sbalil do pytlů.

Svědék Z. M. uvedl, že kolem 02,30 až 03,00 hodin se vzbudil a podíval se z okna ve třetím patře domu v xxx, xxx, a ze vzdálenosti 10 - 12 metrů viděl, jak se dva muži perou. Bylo to před ubytovnou na příjezdové cestě přímo před vraty, kde jsou popelnice. Přes špatnou viditelnost viděl pěstní souboj dvou mužů, z nichž jeden upadl a ten co stál, do něj 2 – 3x kopnul. Pěstní souboj vypadal tak, že oba máchali rukama proti sobě, jeden z nich se bránil, zápasili spolu, přetahovali se. Útočník měl převahu nad napadeným, napadený dal také útočnickovi nějakou ránu, protože se mezi sebou strkali, „létaly“ tam ruce. Napadený zřejmě dostal ránu, která ho „složila“, bylo slyšet „mlasknutí“, nevěděl však, kam tato rána padla. Podle hlasu usoudil, že šlo o dva muže, ale jejich popis nebyl schopen uvést, měli na sobě tmavší oblečení, křičeli na sebe rusky nebo ukrajinsky, ale nerozuměl jim, hádali se a vlastně tato hádka ho vzbudila. Nevšiml si, že by některý z nich měl něco v ruce, a to, že by měl být jeden z nich pobodaný, se dozvěděl až z Krimi zpráv na xxx. Ani u jednoho z nich si nevšiml nože, ani z jejich pohybů nezaznamenal, že by měl někdo nůž. Neslyšel ani žádný výkřik. Útočník odešel směrem mezi ubytovnu a vysoký panelák směrem k autobusové zastávce, trvalo to řádově vteřiny. U hlavního líčení svědek nakreslil náčrtek domu a uvedl, že útočník odešel směrem k té části ubytovny, kde ráno viděl po zásahu policie rozbité sklo u dveří. Poté vyšli z ubytovny dva jiní muži, kteří zkopaného muže zvedli ze země, podpírali ho a odvedli směrem na druhou stranu do dvora ubytovny. Nevěděl, zda zašli dovnitř ubytovny, protože tam není přes vysoké stromy vidět. Potom si šel lehnout a nic dalšího neslyšel a ráno přijela policie. K popisu všech mužů uvedl, že muž, který upadl a zůstal ležet, mu připadal silnější a menší, byl zavalitý a o cca hlavu menší než útočník a útočník byl vyšší a štíhlý, podle něj měřil jako on, tj. kolem 187 cm, měl na sobě tmavé oblečení a světlé boty. Muž, který u nich postával, byl nižší než útočník, měl tmavší oblečení a byl podsaditý. Oproti tomu u hlavního líčení uváděl, že po vyhlédnutí z okna viděl dva peroucí se muže a třetího muže, který přihlížel a přicházel a odcházel do dvora ubytovny a zpět. Zdálo se mu, že se dva peroucí se muže snažil odradit od konfliktu, rvačky se nijak nezúčastnil, stál dva kroky od nich, možná se jednou mezi ně postavil. Poté, co útočník odešel, tak tento postávající muž vešel do ubytovny a přišel s dalším, jiným mužem, zavalité postavy, muže ležícího na zemi křísili a potom odtáhli, napadený muž se snažil jít, držel se obou mužů kolem ramen, sice špatně, ale neměl pocit, že by se mu stalo něco vážného. Nevěděl, zda čtvrtý muž byl Čech, zdálo se mu, že všichni mezi sebou hovořili cizím jazykem a ani nevěděl, co měl oblečeného na sobě. Ráno, při zásahu policie, útočníka neviděl, a když si v jednacím síni prohlédl obžalovaného uvedl, že podle něj byl útočník vyšší než obžalovaný. K botám útočníka se vyjádřil tak, že byly bílé, „svítily do tmy“ – což by mohlo odpovídat botám svědka H. Poté, co mu byla ukázána fotografie celé postavy včetně oblečení svědka H. uvedl, že se mu zdá, že byl tím, kdo odváděl napadeného muže do ubytovny, což poznal podle světlejších kalhot. Útočníka viděl po celou dobu konfliktu a neviděl, že by si někoho dalšího přivedl. Přišlo mu, že jsou všichni podnapilí, měli špatnou motoriku, vrávorali, motali se – dva z nich určitě, ke třetímu se nedokázal vyjádřit. Po přečtení výpovědi z přípravného řízení podle § 211 odst. 3 písm.a) trestního řádu se k rozporům ohledně postávajícího třetího muže, o němž původně nehovořil, vysvětlil, že v přípravném řízení nebyla jeho výpověď v této části správně zaznamenána a trval na tom, že dva muži se prali, třetí u nich postával a potom zašel do ubytovny pro čtvrtého muže, se kterým se k napadenému vrátil.

Svědčyně J. B. v hlavním líčení uvedla, že předmětný večer od 22,00 do 05,00 hodin jí rušil hluk u ubytovny, kde se popíjel alkohol, ubytovaní křičeli, prali se, ale nerozeznala je. Hluk vycházel z teras, ubytovaní stáli na terase, rozbíjeli láhve. Dokonce si vybavila, že na

terese někdy byli dva muži, někdy čtyři se ženou blondýnou. Do práce odcházela kolem 03,30 hodin, takže nevěděla nic o tom, co se dělo potom. Když šla do práce, tak šla jinudy a o tom, co se tam stalo, se dozvěděla až později. Na předložené fotodokumentaci označila dva balkóny nad sebou, které se nacházejí u hlavního vstupu, nad železným schodištěm. Rozhodně nešlo o balkón, ze kterého se vstupuje do pokoje obžalovaného, protože na tento balkón ze svého bytu nevidí.

Svěděk P. P. bydlící na stejné ubytovně vedle pokoje V. H. uvedl, že večer se díval na televizi, měl na uších sluchátka, a cca kolem 22,30 hodin uslyšel z vedlejšího pokoje hluk, šlo o zvýšené našťvané hlasy dvou mužů, které později přešly v hádku, hovořili ukrajinsky nebo rusky, ale nerozuměl jim, trvalo to s přestávkami asi do 00,30 hodin. V tomto pokoji bydlí Ukrajinec jménem V., asi 1 – 2krát spolu hovořili. Pokoj je hned u kovových schodů vedle jeho pokoje. Podle něho hlasy, které slyšel, patřily třem osobám a podle něho jednou z nich byl V. Nevěděl, komu patřily další hlasy. Mezi tím slyšel i další hluk, jakoby v pokoji s něčím pohybovali nebo něco vytrhli z podlahy bylo to jakoby tříštění nábytku, slyšel i řinčení skla. Nevzpomněl si, zda zaslechl kopání do dveří, protože slyšel hodně zvuků. Z pokoje nechtěl vycházet, protože nechtěl mít problémy. Kolem 00,30 hodin usnul, ráno se probudil kolem 06,30 hodin a šel do práce a když odcházel, tak na balkónu, v místě pod oknem pokoje V., bylo rozbité sklo, zřejmě sklenička, křupal mu pod nohama. Rozbité dveře do pokoje V. neviděl, kolem nich nešel. Ráno byla ještě tma, odjížděl autobusem v 06,47 hodin, žádné krve si nevšiml a nikoho cestou nepotkal. Nezná obžalovaného V. P., nic mu to neříká, nezná ani poškozeného V. R. Až později se dozvěděl, že údajně v době, kdy šel do práce, měl poškozený někde před ubytovnou ležet, ale nic neviděl a ani neslyšel, protože měl na uších sluchátka.

Rozhodné skutkové okolnosti jsou doloženy též opatřenými listinnými důkazy a vypracovanými znaleckými posudky.

Již v přípravném řízení byl vypracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství**, ze kterého vyplývá, že při přijetí poškozeného jeho hlava byla bez známek traumat, byla zjištěna pouze drobná oděrka vpravo, krk i hrudník byly také shledány bez známek traumat, kromě tří bodných ran. Poškozený byl po utrpeném zranění v šokovém stavu z nadměrných krevních ztrát s nízkým až neměřitelným tlakem a tepovou frekvencí 130/min. Při přijetí na urgentní příjem kliniky anesteziologie a resuscitace Fakultní nemocnice xxx xxx byl při vědomí, prochladlý, krevní tlak měl 140/70 mm Hg, puls 115/min. V průběhu hospitalizace nebyly podávány krevní náhrady a nebyla proto zjišťována jeho skupinová krevní příslušnost. Poškozený utrpěl tři bodné rány na hrudníku a na bříše: a) bodnou ránu s vbodem v přední čáře pažní vlevo, b) bodnou ránu s vbodem asi 10 cm vlevo od páteře při úponu dolních žeber (ve výši asi 10. žebra) s bodným poraněním sleziny (s jejím následným chirurgickým odstraněním) a bránice, c) bodnou ránu s vbodem vpravo při páteři rovněž při úponu dolních žeber (ve výši asi 10. žebra). V důsledku bodných ran došlo k bodnému poranění tenkého střeva délky asi 1 cm, ke krvácení do levé hrudní dutiny (200ml), krvácení do dutiny břišní a k zevnímu krvácení na místě nálezu (popisováno asi 300ml krve). U žádné z uvedených bodných ran není ve zdravotnické dokumentaci, včetně operačního protokolu, uvedena délka vbodu na kůži, jsou popisovány pouze tři bodné rány s úzkou čepelí. Mimo to poškozený utrpěl zcela drobnou oděrku vpravo na hlavě a při přijetí byl podchlazený. Poškozený utrpěl tři bodné rány v dolní části trupu, dvě na levé straně a jednu na pravé straně u páteře pronikající do dutiny břišní, respektive rána popsána pod bodem b) pronikla bránicí do levé hrudní dutiny. Bodné rány vznikly opakovaným (3x) tlakem hrotnatého nástroje, který velkou silou pronikal dvakrát z levé boční strany do břišní dutiny a jedenkrát zezadu směrem dopředu vpravo od páteře. K otázce priority ran, to je

pořadí, v jakém vznikly, se však nelze vyjádřit. K přesnému tvaru nástroje se na základě zdravotnické dokumentace nelze blíže vyjádřit, popis ran by odpovídal noži s úzkou čepelí. Všechna bodná poranění vznikla velkou intenzitou. Poškozený R. uvedl, že byl opilý a ani si nevšiml, že ho obžalovaný bodnul, ví jen, že ho obžalovaný několikrát bouchnul, kolikrát neví. Obžalovaný vypověděl, že se začali hádat a pak si vzpomíná jen útržkovitě, že seděl na posteli a najednou se ocitl na zemi a tam do něj kopali, a pak si již na nic nepamatuje. Na základě výpovědí poškozeného ani obžalovaného se ke vzniku zranění nelze vyjádřit. V protokolu o ohledání místa činu je uvedeno, že byl nalezen nůž s délkou čepele 7 cm, další nůž s vroubkovanou délkou čepele 12 cm a nůž s čepelí délky 8 cm. Na základě uvedeného popisu nožů a vzhledem k tomu, že ve zdravotnické dokumentaci není uvedena délka vbodu na kůži, se nelze k nástroji, kterým byla bodná zranění způsobena, vyjádřit. Zranění poškozeného je vážné poranění mající ze soudně lékařského hlediska charakter těžké újmy na zdraví, ohrožovalo poškozeného na životě a v případě neposkytnutí odborné lékařské pomoci by vedlo k jeho smrti šokem z nadměrných krevních ztrát (k tzv. pokrvácivému šoku). V současné době se k otázce trvalých následků nelze jednoznačně vyjádřit, vzhledem ke krátké době od vzniku poranění, neboť se zpravidla hodnotí až po jednom roce. Vyjma nezbytného chirurgického odstranění sleziny však lze předpokládat, že jiné trvalé následky nenastanou. Obvyklá doba léčení zranění poškozeného trvá zpravidla 6 – 8 týdnů, kdy je nutný klidový, šetřící režim s vyloučením fyzické zátěže a dodržování dietního režimu pro bodné poranění tenkého střeva. V krvi poškozeného odebrané po příjmu na urgentní příjem kliniky anesteziologie a resuscitace Fakultní nemocnice xxx, xxx dne 8.1.2012 v 08,14 hodin bylo zjištěno 1,88%.

U hlavního líčení znalec doplnil, že okamžitě po vzniku bodného poranění docházelo k vnitřnímu krvácení, které vedlo k nadměrným krevním ztrátám, ale toto krvácení nebylo nijak patrné. Naopak krvácení zevní nemuselo být nijak masivní, bezprostředně nemuselo být patrné, navíc oděv může krev absorbovat. Po vytažení nože se stáhne kůže, podkoží a svalovina, takže nedochází ke krvácení z vnitřního krvácení ven z těla. Zjištěné zranění neomezovalo poškozeného v pohybu, bodné a řezné rány nebývají příliš bolestivé a také se ihned nedostaví šokový stav, mohl sedět, kouřit cigaretu, nemusel mít problémy s dýcháním, protože neměl poraněnou plíci. Významnou roli u poškozeného sehrál alkohol, který zvyšuje práh bolestivosti, proto poškozený ani nemusel zranění zaregistrovat. Poškozený mohl bodnutí pocítovat jako „bouchnutí“, většina poškozených uvádí, že zranění zaregistrovali až podle tekoucí krve a pocitu vlhka. K tomu, za jak dlouho by se rozvinul tzv. pokrvácivý šok z nadměrných krevních ztrát, znalec uvedl, že to záleží na aktivitě poškozeného a na prostředí. Obvykle jde o dobu několika hodin, kdy dojde k rozvoji šoku a může následovat smrt. V době, kdy byl poškozený ošetřován záchranáři, se již šok rozvíjel. Rána, která vedla k poranění střeva, bránice a sleziny by mohla být smrtelná, ale i všechny ostatní rány pronikající do těla, mohou, pokud není poskytnuta včasná odborná lékařská pomoc, poškozeného bezprostředně ohrozit na životě. Všechny bodné rány byly vedeny velkou silou, protože pronikly až do hrudní dutiny. Zdůraznil, že pokud měl poškozený na sobě silnou koženou bundu, tak musela být použita ještě větší síla, aby byl překonán odpor bundy. Pokud došlo k odnětí sleziny u poškozeného, pak díky tomu je náchylnější k onemocněním, protože má sníženou imunitu, infekce snáze vznikají a hůře se mohou hojit. Podle bodných ran nelze určit postavení útočnicka a poškozeného, nelze vyloučit čelní postavení, pravděpodobnější verze je, že k bodnutí došlo zezadu nebo z boku. Znalec vyloučil, že by bodné rány byly způsobeny pouhým „naběhnutím“ na nůž, protože to by nůž do tělní dutiny nepronikl, rozhodně je třeba aktivní pohyb útočnicka. Znalec nedokázal s jistotou určit, kterým ze zajištěných nožů mohlo být zranění způsobeno, mohly být použity všechny nože, protože v případě nožů s kratším ostřím mohlo dojít ke stlačení kůže, event. hrudníku. Měl-li

poškozený na sobě silnou koženou bundu, tak se spíše přiklonil k verzi, že je méně pravděpodobné, že útočník použil nože s kratším ostrím. K poranění obžalovaného ve vlasové části uvedl, že mohlo být způsobeno úderem nebo kopem malé síly. K ovlivnění obžalovaného alkoholem znalec uvedl, že tělo odbourává alkohol od 0,12 do 0,2‰ za hodinu. Zdůraznil, že účinek alkoholu na organismus je individuální, 1,5 až 2 ‰ je střední stupeň opilosti a nad 2 ‰ je těžký stupeň opilosti. Vysvětlil, že toto vymezení používá česká a německá škola, anglická škola považuje za těžkou opilost až nad 2,5‰. Znalci psychiatrie však mají jiná kritéria, mají i jiný výpočet.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, vyplývá, že úroveň intelektových dispozic u obžalovaného se pohybuje XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Posuzované jednání mělo charakter vybití zlostného afektu v rámci vzniklého konfliktu, kdy vlastní jednání proběhlo bez ohledu na následky. Nejednalo se však o afekt či afektivní jednání na základě chorobného rozhodnutí, nejednalo se o patický afekt. Obžalovaný byl ve stavu prosté opilosti, středně těžké, která měla vliv na jeho jednání. Pokud jde o možnosti resocializace, znalci uvedli, že prognóza resocializace je reálná, ale ztížená. Obžalovaný je schopen plnohodnotné účasti na trestním řízení, je schopen chápat jeho význam a smysl. Znalci rovněž poukázali na to, že obžalovaný popisuje amnézii a podle všeho ji účelově předestírá, o čemž svědčí lékařské zprávy o jeho ošetření ve Fakultní nemocnici xxx xxx, v nichž je uvedeno, že tvrdil, že byl přepaden skupinou osob, která po něm chtěla peníze a tak se bránil nožem a pobodal je v sebeobraně a potom se sám pořezal na zápěstí. Pro účelové podávání informací svědčí také postoj poškozeného, který podává psychologicky zcela nepravděpodobnou variantu události. Obelhat policii se snažil také svědek V. H., který začal mluvit pravdu, až když se sám stal podezřelým. Je zřejmé, že k činu došlo o pravoslavných Vánocích, zřejmě před 03,00 hodin, kdy obžalovaný pobodal poškozeného a způsobil mu zranění přímo ohrožující život. Skutku předcházela oslava, a to nadměrné pití čtyř osob, mezi kterými byl poškozený i obžalovaný, probíhající večer předtím. Vše nasvědčuje tomu, že mezi pijáky došlo k hádce a rvačce a toto rušivé jednání bylo zaznamenáno několika svědky z okolí a trvalo několik hodin. Potom poškozený a jeho společník V. strávili část doby od půlnoci do cca 02,30 hodin v baru, kde dále pili a měli si telefonovat s obžalovaným. Podle barmanky je obžalovaný vyzýval ke rvačce a opilý V. a S. nakonec z baru někam odešli. Přestože ke zranění poškozeného mělo dojít před 03,00 hodin, pomoc mu přivolali až za několik hodin. Totožnost poškozeného nebyla zpočátku zcela jasná, v ČR se zdržoval nelegálně a jeho vysvětlení, jak přišel k úrazu pobodání, vyznívá zcela účelově, když popírá, že by mezi ním a obžalovaným došlo k nějakému konfliktu. Pokud jde o stupeň opilosti obžalovaného, 12 hodin po deliktu byla u něj zjištěna krevní zkouškou hladina alkoholu 0,87‰, zpětným výpočtem při použití eliminační konstanty 0,13‰ za hodinu, lze dospět k pravděpodobné alkoholémii při činu kolem 2,33‰, jde o střední stupeň opilosti a nic nese svědčí o opilosti jinou než prostou. Pokud jde o možnou motivaci, znalci uvedli, že v deliktním jednání není zřejmé uplatnění žádných patických motivů, ani jiných psychopatologických mechanismů, kromě účinků alkoholu ve směru snížení zábrán, proběhlo jako afektem vzteku a dle všeho také msty, syčené zkratkovité jednání s agresí proti osobě, v opilosti prosté středního stupně. Rozpoznávací schopnosti byly ve vztahu k hodnocenému deliktu snižené jen mírně, forenzně nevýrazně a ovládací schopnosti obžalovaného byly ve vztahu k hodnocenému deliktu podstatně snižené, nebyly však zcela vymizelé, a to v důsledku prosté alkoholové opilosti středního stupně. Kdyby byl obžalovaný ve střízlivém stavu, byly by rozpoznávací i ovládací schopnosti zachovalé. Pobyt obžalovaného na svobodě není pro společnost nebezpečný a znalci nenavrhli žádné ochranné opatření. Zdrženlivost obžalovaného vůči alkoholu není podstatně, tedy chorobně, snižená. Obžalovaný netrpěl a ani netrpí žádnou duševní chorobou, ani duševní poruchou, primární

osobnost obžalovaného není strukturovaná hrubě poruchově, aby naplňovala diagnostická kritéria některé z poruch osobnosti. Klinicky rozvinutá závislost na alkoholu ani jiných návykových látkách nebyla zjištěna. Nelze vyloučit abúzus alkoholu bez závislosti, jeho škodlivé užívání, jako součást svobodně zvoleného způsobu života. Opilost si přivodil sám a dobrovolně s předchozí znalostí účinku alkoholu na lidské jednání, jak obecně, tak i vůči své vlastní osobě. Skutku podle všeho předcházela slovní a fyzický konflikt a vlastní jednání proběhlo jako zkratkovité, afektem vzteku, sycené agresivní jednání proti osobě v opilosti, kdy nelze vyloučit také motiv msty. Z psychopatologie se uplatňuje odbrzdňující účinek alkoholu na zábrany proti společenskému jednání. Vyšší city nejsou u obžalovaného dostatečně rozvinuty, přitom nejsou zvýrazněné subjektivně egocentricky zaměřené postoje. Obžalovaným udávaná ztráta vzpomínky na provedení činu, má charakter izolovaného výpadku paměťových stop, který je vázán pouze na období těsně kolem inkriminovaného období trestného činu, je psychofyziologicky vysvětlitelný, kdy se s určitou mírou pravděpodobnosti jedná o volní či mimovolní vytěsnění traumatu z vědomí, o projev účelové sebeobranu nebo o výmaz vzpomínky na základě alkoholového palimpsestu. Jednání mělo charakter vybití zlostného afektu v rámci vzniklého konfliktu s napadením, kdy vlastní jednání obžalovaného proběhlo bez ohledu na následky.

U hlavního líčení znalci doplnili, že stav střední opilosti odpovídá 2,33 %, při propočtu použitý koeficient odbourávání 0,13 % za hodinu je pouze hrubý orientační údaj, který odpovídá klinickým projevům, které byly svědecky zachyceny. Při určení stupně opilosti vycházeli z více hledisek, protože stupeň opilosti se musí určit z komplexu všech zjistitelných údajů. Obžalovaný nepadl, byl schopen hovořit a byl schopen cíleného jednání. Pokud obhájce propočtl, že v době činu měl být obžalovaný ve stavu opilosti 3,2 %, a nikoli 2,33%, jejich závěry ohledně rozpoznávacích a ovládacích schopností by se stejně nezměnily. U obžalovaného došlo k vměstnání afektivní tenze, kdy vztahy mezi zúčastněnými gradovaly až k vyvrcholení. Rozbití dveří zapadá do zkratkovitého jednání.

Z protokolu o ohledání místa činu vyplývá, že ve čtvercové části domu je dostavěna zadní část tvaru obdélníku, v suterénu domu jsou čtyři balkónové plastové dveře se žaluziemi, kovové schůdky jsou ve vzdálenosti 100 cm od čtvercového půdorysu domu. Po kovových schůdkách, které jsou v počtu deseti, délky celkem 235 cm se stoupá do zvýšeného přízemí. Na tomto schodišti byly nalezené biologické stopy a stopy DNA, a to stopa č. 1 (stěr krve), stopa č. 2 (stěr krve), stopa č. 3 (stěr krve), stopa č. 4 (stěr krve), stopa č. 5 (stěr krve), stopa č. 6 až 7 (stěr krve), stopa č. 8 (stěr krve), byla nalezena na rohoži a dále u prahu vstupních dveří byla zajištěna stopa č. 13 chemická (střepey). Dále byla zajištěna stopa č. 14, a to víčko od sklenice v pravé části prahu vstupních dveří. U vstupních dveří do zvýšeného přízemí a chodbičky za vstupními dveřmi byla zajištěna stopa č. 9 trasologická (otisk obuvi), stopa č. 10 trasologická (otisk obuvi), stopa č. 11 biologická a DNA (stěr krve) za vstupními dveřmi v chodbičce a dále stopa č. 12 biologická a DNA (stěr krve). Dále je konstatováno, že posuvné shrnovací dveře z plastu jsou rozbité, od vchodových dveří vlevo jsou dveře do pokoje označeného č. xxx. Bylo zjištěno, že dveře do pokoje č. xxx jsou poničeny, a to 22 bodnými ranami ostrým předmětem, bodné rány jsou některé hluboké skrze celé dveře, které jsou hloubky 4 cm, dveře jsou ve střední části vyplněny papírem kartónovým, skládaným do pláství, z vnitřní části z pokoje jsou dveře polepeny erotickými obrázky z časopisu přelepené žlutou lepicí páskou, z této pásky byla zajištěna stopa č. 32 a 34 věcná. Ve dveřích je několik otvorů 10x12 cm a dále 23x40 cm a dále 27x25 cm. Pokoj č. xxx je o rozměrech 300x245 cm, na podlaze byla zajištěna stopa č. 15 biologická a DNA (část dveřní výplně s krevní skvrnou), v odpadkovém koši byla zajištěna stopa č. 16 a 17 věcná (žlutá lepicí páska), dále stopa č. 18 daktyloskopická a biologická (láhev od alkoholu Božkov), stopa č. 19 (láhev od alkoholu

Božkov) a stopa č. 20 chemická (část střepu sklenice). Na stole byla zajištěna stopa č. 21 věcná (kuchyňský nůž s černou rukojetí), z hrnku byla zajištěna stopa č. 22 věcná (kuchyňský nůž s rukojetí v barvě dřeva) a dále z hrnku byla zajištěna stopa č. 23 věcná (kuchyňský nůž s černou rukojetí). Dále byla zajištěna stopa č. 24 daktyloskopická a biologická (láhev od alkoholu Božkov). Na židli v místnosti byla mimo jiné zajištěna černá koženková peněženka s tramvajenkou na jméno V. H., dále popelník se čtyřmi kusy nedopalků cigaret jako stopa č. 25 biologická (nedopalky). Na spodním lůžku patrové postele ve střední části matrace byla zajištěna stopa č. 28 biologická (stěr krve), dále stopa č. 26 pachová, v horní části patrové postele ze střední části matrace byla zajištěna stopa č. 27 pachová. Před postelí na podlaze byla zajištěna stopa č. 29 biologická (stěr krve), další stopa č. 30 biologická (stěr krve) byla zajištěna z koberce. Jako stopa č. 31 byla zajištěna lepící páska žluté barvy šíře 5 cm. Za dveřmi v rohu místnosti je o zeď opřena kovová tyč zajištěná jako stopa č. 33 věcná. K pokoji č. xxx obývaném obžalovaným se přichází po čtyřech kovových schodech, za nimiž následuje balkónová terasa o rozměrech 100 cm x 12 m, pokoj č. xxx je v pořadí první vlevo ve směru vstupu na balkónovou terasu od ulice xxx. V pokoji byla zajištěna černá taška s válečkem na malování pokojů, nástavce k malování pokojů, boty pánské. Na pravé přední noze židle byla krevní skvrna, která byla zajištěna jako stopa č. 37 biologická (stěr krve). Jako stopa č. 38 věcná byla zajištěna černá zimní bunda, na jejíž rukávech byly skvrny, na parapetu okna u WC byla zajištěna stopa č. 35 věcná, a to nůž s černou plastovou rukojetí, z umývadla byla zajištěna krevní skvrna zajištěná jako stopa č. 36 biologická (stěr krve). Nad rámeček popisu uvedeného v protokolu o ohledání místa činu je třeba doplnit, že na fotodokumentaci pokoje obžalovaného je vidět pár bílých sportovních bot ležící na zemi v blízkosti botníku, který se nachází pod věšákem, na němž byla pověšena bunda (stopa č. 38).

Zajištěné stopy se pak staly předmětem odborných zkoumání.

Z odborného vyjádření v oboru metody pachové identifikace vyplývá, že byla zjištěna shoda mezi otiskem pachové stopy (z matrace spodní postele) a pachovým vzorkem svědka L. D., V. P., V. H. a V. R. a dále byla zjištěna shoda mezi otiskem pachové stopy z matrace horní postele a pachovým vzorkem L. D. a V. H. a nebyla potvrzena pachová stopa mezi otiskem pachové stopy sejmuté z matrace horní postele a pachovým vzorkem obžalovaného V. P. a poškozeného V. R.

Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie vyplývá, že na zajištěných stopách č. 14, 16, 17, 18, 19, 21, 22, 23, 24, 31, 32, 33, 34, 35, byly sice zviditelněny daktyloskopické otisky, ale jejich vyhodnocením bylo zjištěno, že nejsou vhodné k dalšímu zkoumání.

Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví mechanoskopie vyplynulo, že byly předloženy oděvní svršky poškozeného, a to modré gumové pantofle, hnědá bunda z umělého semiše a umělé kožešiny, modré rifle, hnědé tričko s krátkým rukávem rozstřižené, černobílý svetr a dále čtyři nože. Na bundě byly zjištěny celkem tři bodnořezná poškození, stejně tak i na hnědém tričku, které bylo silně zakrvácené. Rovněž na černobílém svetru byla zjištěna tři bodnořezná poškození. Na gumových pantoflích a modrých riflích nebyly zjištěny využitelné mechanoskopické stopy. V rámci mechanoskopického zkoumání byly předloženými noži ve spodní části trika vytvořeny zkušební stopy skrz tkaninu, ale vzhledem k elasticitě a charakteru tkaniny nelze jednoznačně určit, kterým z nožů mohlo být poškození vytvořeno. Tři bodnořezná poškození procházejí všemi vrstvami oděvu (bunda, svetr, triko) a vzájemně korespondují. Zjištěné poškození není vhodné k individuální identifikaci nástroje,

kterým bylo vytvořeno a lze konstatovat, že bylo vytvořeno nástrojem s ostrým břitem. Poškození mohlo být vytvořeno kterýmkoliv z předložených nožů.

Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika, vyplývá, že na třech kuchyňských nožích zajištěných v pokoji V. H. nebyla prokázána lidská krev nebo jiný relevantní prokazatelný lidský materiál. Na kuchyňském noži, který byl zajištěn v pokoji obžalovaného byla prokázána přítomnost lidské krve a byl stanoven stejný profil DNA, který je shodný s profilem obžalovaného. Na venkovních schodech a v pokoji obývaném V. H., byly zjištěny krevní stopy poškozeného, v pokoji obžalovaného byly zjištěny krevní stopy obžalovaného. Na botách svědka V. H. byla zjištěna krev poškozeného. Nelze přehlédnout zjištění týkající se černé bundy, která byla zajištěna na věšáku v pokoji č. xxx obývaného obžalovaným jako stopa č. 38, protože na pravém rukávu byl stanoven smíšený profil DNA, kde majoritní složka je shodná s profilem obžalovaného a minoritní složka obsahuje znaky profilu poškozeného. Oproti tomu na levém rukávu a kapse byl stanoven profil obžalovaného.

Mobilní telefon značky Nokia 1680C černé barvy, IMEI xxx bez SIM karty byl předmětem **odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat.** Z výsledků zkoumání je zřejmé, že obžalovaný měl ve svém mobilním telefonu uložen kontakt na V. H. (soubor označený PhoneBook 2012_04_20).

Z paměti mobilního telefonu Nokia 3410 obžalovaného vyplynulo, že poslední komunikace byla provedena dne 30.10.2011, v mobilním telefonu byla vložena SIM karta německého operátora Oscar.

Z úředního záznamu Policie ČR dále vyplývá, že V. H. Policii ČR poskytl svůj mobilní telefon se SIM kartou s telefonním číslem xxx za účelem zaznamenání výpisu hovoru mezi ním a obžalovaným a z výpisu hovorů bylo zjištěno, že svědek H. má uložen telefonický kontakt na obžalovaného jako „V. K.“, telefonní číslo xxx, přičemž z mobilního telefonu a SIM karty byla zjištěna komunikace mezi ním a obžalovaným dne 8.1.2012 v 00,47 hodin, 8.1.2012 v 00,50 hodin, dne 8.1.2012 v 01,01 hodin, dne 8.1.2012 v 01,18 hodin a dne 8.1.2012 v 02,12 hodin. K tomu je nutno uvést, že není zřejmé, zda v mobilním telefonu byl nastaven správný čas, protože po porovnání s kamerovým záznamem z baru vyplývá, že došlo k posunu cca o 10 minut. Vždy se jednalo o hovory volané z telefonního čísla obžalovaného xxx na telefonní číslo xxx.

V průběhu hlavního líčení byl také promítnut **kamerový záznam z bezpečnostních kamer z baru,** který v noci ze dne 7.1.2012 na 8.1.2012 navštívil poškozený R. se svědkem H. Ze záznamu je zřejmé, jak 00,14 hodin dne 8.1.2012 přichází do baru dva muži, a to R. a H., R. má na sobě zimní bundu světlejší barvy a H. je oblečen do tmavší zimní bundy s bílými pruhy na ramenou a rukávech, v baru popíjejí, baví se s dalšími příchozími hosty, kouří, komunikují s barmankou, R. v baru střídavě usíná a střídavě kouří cigaretu a popíjí společně s H. pivo a také několik panáků alkoholu. Ze záznamu je patrné, že si H. několikrát s někým telefonuje, zřejmě ze svého mobilního telefonu, při porovnání času je zřejmé, že jde o telefonáty s obžalovaným. Je třeba uvést, že na záznamu je uveden letní čas, proto je nezbytné odečítat jednu hodinu pro zjištění reálného času. V 02,36 hodin dne 8.1.2012 poškozený se svědkem H. společně z baru odcházejí.

Záznamy z kamer Pražského kamerového systému Policie ČR umístěných v xxx, xxx, nepřinesly žádné poznatky, protože kamera byla zaměřena na nákupní středisko a

autobusovou zastávku v ulici xxx a na záznamu nebyl zaznamenán pohyb zájmových osob, ani žádný útok na poškozeného.

Zdravotnická záchranná služba hl. m. Prahy poskytla **zvukový záznam** s nahrávkou volání na linku 155, ze kterého vyplývá, že oznamovatelem byl svědek L. D. a následně telefonoval V. H., který podal upřesňující informace.

Z **úředního záznamu Policie ČR** ze dne 8.1.2012 vyplývá, že Policie ČR na místo přijela na základě oznámení Zdravotnické záchranné služby hl. m. Prahy, poškozený byl původně veden pod jménem N. F., nar. xxx. U objektu v xxx, xxx se nacházel muž s bodným poraněním hrudníku, tento velký rodinný dům fungoval jako tzv. černá ubytovna a na místě byli zjištěni dva svědci, a to V. H. a L. D. V. H. původně tvrdil, že zraněného nezná, náhodně ho našel před domem a dále uvedl, že bydlí na pokoji č. xxx v 1. patře. Při pohybu policistů kolem místa nálezu se přihlásil svědek Z. M., bydlící v xxx, xxx, a po zjištění prvotních informací byla provedena prohlídka širšího okolí, údajného místa nálezu a bylo zjištěno, že na venkovním schodišti, které vede do zadního traktu ubytovny, se nacházejí krevní stopy, které vedou až za otevřené vchodové dveře a pokračují před byt č. xxx, který se nachází v přízemí vlevo za vchodem. Dveře do pokoje č. xxx byly zamčené a nesou stopy poškození zřejmě po úderech a kopech, výplň byla částečně proražena a ve dveřích se nacházely i stopy po opakovaném bodání nožem. Zástupce majitele M. Ch. uvedl, že vlastníkem domu je I. S., dům je provozován jako smluvní ubytování, nevede knihu ubytovaných. Podle něho na pokoji č. xxx, který měl poškozené dveře, bydlel právě V. H. Po otevření tohoto pokoje bylo zjištěno, že je v pokoji velké krevní tratoliště a když tato zjištění bylo rozporováno s výpovědí přítomného H., tak ten uvedl, že on poškozeného nezranil, ale ví, kdo mu zranění způsobil a kde se nachází. Zavedl policisty na druhou stranu domu, kde na pavlači v 1. patře označil vstup do pokoje č. xxx, který má obývat Ukrajinec V., který měl poškozeného pobodat. Vysvětlil, že policistům uvedl zavádějící informace ze strachu a když pochopil, že by se mohl dostat do problémů, tak uvedl pravdu. Popsal, že konflikt V. s poškozeným vznikl v opilosti, poškozeného vytáhl před dům a zavolal záchranku a označil místo nálezu, aby nepadlo podezření na něj. Následně byl učiněn pokus o vstup do pokoje č. xxx, ale bylo zamčeno a nešlo odemknout. Jelikož vyvstalo podezření, že pachatel, který je ozbrojen, se s vysokou pravděpodobností nachází v pokoji č. xxx, avšak na bouchání a výzvy nereagoval, byla na místo zavolána zásahová jednotka. Po vniknutí do pokoje byl nalezen muž ukrajinské národnosti sedící na WC s nožem v pravé ruce, který byl na levém předloktí podřezán. Z dalšího navazujícího úředního záznamu Policie ČR vyplývá, že podle ukrajinského řidičského průkazu, který měla osoba sedící na WC u sebe, bylo zjištěno, že jde o obžalovaného V. P.

Z **úředního záznamu Policie ČR** dále vyplývá, že bylo provedeno ohledání oděvu a bot svědka V. H. a bylo zjištěno, že na botách byly zjištěny krevní stopy, k nimž H. uvedl, že jde o krev poškozeného, kterému H. poskytoval první pomoc, přičemž byl odebrán stěr z pravé boty označený pod č. 39 a stěr označený č. 40.

Z **fotografie svědka H.** na čl. 57 vyplývá, že měl na sobě béžové kalhoty, bílé boty s tmavými pruhy a dále šedou bundu s bílými, černým a světle šedými pruhy.

Z **fotografie obžalovaného** ve spise vyplývá, že byl zavalitější, než v současné době v průběhu hlavního líčení. Byl kulatější v obličejí, evidentně ve věznicí zhubnul. V době vyfotografování měl obuty tmavé boty se světlými pruhy. Dále je z fotodokumentace zřejmé,

že má sádru na levé ruce a dále škrábance na lokti pravé ruky, na noze ve spodní části a dále v hlavě ve vlasové části.

Z úředního záznamu Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, zásahové jednotky, vyplývá, že v 11,08 hodin bylo přistoupeno k zákroku na pokoji č.xxx, a to prostřednictvím klíče, který poskytl majitel rodinného domu a jelikož na výzvy „policie, otevřete dveře“, nikdo nereagoval a klíčem se nepodařilo dveře otevřít, tak za pomoci beranidla byl proveden násilný vstup do bytu, přičemž na toaletě byl spatřen sedící neznámý muž, který držel v pravé ruce nůž a na levém zápěstí ruky měl cca 6 cm hlubokou řeznou ránu po snaze podřezat si žíly. Zasaňující policista provedl úder přes zápěstí pravé ruky s cílem vyrazit nůž a následně byla poskytnuta první pomoc. Muž uvedl, že se jmenuje V. z Ukrajiny a následně byl předán zdravotníkům zdravotnické záchranné služby. V době zadržení měl u sebe cca 100,- Kč, drobné mince a řidičský průkaz Ukrajiny, tkaničky, opasek a sázenku.

Ve spise jsou rovněž založeny **lékařské zprávy** dokumentující ošetření obžalovaného po jeho zadržení a vyplývá z nich, že obžalovaný měl uvádět, že byl napaden skupinou lidí, kteří po něm chtěli peníze, dostal rány do hlavy, stěžoval si na bolest a v sebeobraně nožem pobodal útočníky a poté se sám pořezal na levém předloktí. Uváděl, že si na vše „plus – mínus“ pamatuje. Na hlavě byl zjištěn povrchový podkožní hematom, parteálně vpravo, proto byl odeslán na rentgen lebky, na kterém nebyly prokázány čerstvé traumatické změny. Při vyšetření dne 8.1.2012 v 15,00 hodin byla určena výška 178 cm, váha 90 kg, a byla zjištěna hladina alkoholu v krvi 0,87g/kg.

Poškozenému V. R. byly sejmuty **otisky** při jeho pobytu ve Fakultní nemocnici xxx xxx, které byly zaslány k porovnání v kriminalistických sbírkách a jak vyplývá z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie, bylo zjištěno, že tyto otisky jsou shodné s otisky uloženými v ústřední daktyloskopické sbírce a znějí na jméno V. R., nar. xxx a jde o otisky prstů jedné a téže osoby.

Ze **zprávy odboru cizinecké policie**, oddělení pobytových agend Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, vyplývá, že poškozený V. R. v současné době nemá povolený pobyt na území ČR, je evidován v evidenci nežádoucích osob, platné od 25.10.2008 do 25.10.2013 a má zakázán vstup do Schengenského prostoru.

U hlavního líčení byly také provedeny **věcné důkazy**, a to čtyři zajištěné nože, z nichž pouze jeden byl zajištěn v pokoji obžalovaného.

Návrh obžalovaného na doplnění dokazování spočívající ve výslechu bratra (bratrance) obžalovaného, který je neznámého pobytu, a stejně tak návrh spočívající v opětovném předvolání svědka H. a R. byly jako nedůvodné zamítnuty. Soud má za to, že výslech svědka P., bratra (bratrance) obžalovaného, je nadbytečný s ohledem na další provedené důkazy, přičemž ani sám obžalovaný nezná místo jeho pobytu. Svědci H. a R. se nezdržují na žádné známé adrese na území ČR, nepodařilo se je obeslat ani do bydlišť na Ukrajinu, proto má soud za to, že byly splněny podmínky ke čtení jejich výpovědí podle § 211 odst. 2 písm. a) trestního řádu.

Soud, vycházející ze shora uvedených důkazů, které hodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu, dospěl k závěru, že se obžalovaný dopustil žalované trestné činnosti v rozsahu vymezeném ve výrokové části tohoto rozsudku. Za podstatné považoval soud zejména následující skutečnosti:

Je nepochybné, že dne 7.1.2012 večer obžalovaný V. P. trávil večer na pokoji u svědka V. H. (V.), kde byl přítomen i poškozený V. R. (S.) a svědek L. D. To sám obžalovaný v přípravném řízení připustil a jeho výpověď pak koresponduje s výpověďmi všech přítomných - svědka L. D., V. H. a V. R. Přítomnost obžalovaného v pokoji V. H. prokazuje také odborné vyjádření z oboru metody pachové identifikace, z něhož vyplývá, že na matraci spodní postele byla zjištěna pachová stopa obžalovaného. Všichni se také shodují v tom, že během večera notně popíjeli alkoholické nápoje – vypili několik lahví vodky. Právě popíjení alkoholu přispělo k bujaré náladě i k tomu, že mezi přítomnými došlo k neshodám. Obžalovaný uvedl, že se s V. H. a V. R. hádali a popsal, že ležel na zemi, kde do něho oba kopali nohama, hlavně do hlavy a do celého těla. Oproti tomu poškozený V. R. popřel, že by mezi nimi došlo ke slovnímu nebo fyzickému konfliktu a nepamatoval si na to, že by s V. H. obžalovaného fyzicky napadli a shodně vypovídal i svědek L. D., který vyloučil, že by na pokoji mezi přítomnými došlo ke slovnímu či fyzickému konfliktu. Další verzi podal svědek V. H., který uvedl, že se obžalovaný s poškozeným V. R. začali na pokoji hádat, pak šli oba ven, kde je viděl se prát a po rvačce šel s poškozeným do baru. Svědek P. P., bydlící ve vedlejší pokoji ubytovny, rovněž popsal, že slyšel z vedlejšího pokoje, kde bydlel V. H., hádku, naštvané hlasy několika mužů a dokonce slyšel jakoby tříštění nábytku a skla. Soud má za prokázané, že mezi poškozeným V. R. a obžalovaným skutečně došlo ke konfliktu, což vyplývá i z výpovědi svědkyně V. K. barmanky z baru, který následně poškozený V. R. se svědkem V. H. navštívili a již svědek H. sdělil, že se s obžalovaným před příchodem do baru nepohodli. Konfliktu mezi nimi nasvědčuje i to, že obžalovaný s nimi do baru nešel. Pokud jde o prokazatelné lehké poranění obžalovaného ve vlasové části hlavy, které je podloženo lékařskými zprávami založenými ve spise, těžko lze s jistotou určit, kdy k němu došlo, zda v době před odchodem poškozeného a H. do baru, nebo až později při fyzickém konfliktu před ubytovnou, během něhož došlo k pobodání poškozeného V. R. (ostatně i poškozený měl na hlavě drobnou oděrku), když i svědek M. viděl, že napadený dal útočnickovi rovněž nějakou ránu. Je však třeba zdůraznit, že soud neuvěřil tvrzení obžalovaného, že byl poškozeným a svědkem V. H. brutálně napaden opakovanými kopy do těla a do hlavy, protože to by měl zcela jistě mnohem vážnější a hlavně četnější poranění (hematomy apod.). Jde-li o další průběh noci, poškozený V. R. si nevzpomněl, že by s V. H. navštívili bar a popisoval, že k jeho napadení došlo poté, co vyšel ven z pokoje V. H., venku byl jen obžalovaný, nikdo jiný a po napadení se vrátil zpět na pokoj V. H. To, že by V. H. v době napadení stál vedle něj, nebo že by ho s L. D. společně odváděli na pokoj, si vůbec nepamatoval. V tomto směru soud vycházel jednak z výpovědi L. D., který popsal, že všichni z pokoje odešli neznámo kam a na pokoji zůstal sám až do doby, kdy na dveře tůkal V. H., dále z výpovědi svědka V. H., který uváděl, že před pobodáním S. byli v baru, což potvrdila shodně i barmanka V. K. i pořízený obrazový záznam z kamer v baru. Z těchto důkazů pak vyplývá, že v baru jak poškozený V. R., tak V. H. pokračovali v popíjení alkoholu, který však V. R. „zmohl“, takže v baru pospával. Z výpovědi svědků V. K., V. H., z kamerového záznamu i z úředního záznamu policie vyplývá, že v době, kdy byli v baru, na mobilní telefon V. H. opakovaně telefonoval obžalovaný, a to 8.1.2012 v 00,47 hodin, 00,50 hodin, 01,01 hodin, 01,18 hodin a 02,12 hodin. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat pak vyplynulo, že obžalovaný V. P. měl ve svém telefonním přístroji uložen kontakt na svědka V. H. Důvod telefonátu vysvětlil svědek V. H. tak, že obžalovaný zjišťoval, kde jsou a když se od něj dozvěděl, že v baru, tak telefonát ukončil. Svědkyně V. K. se od V. H. v baru dozvěděla, že telefonuje „V.“ (tj. obžalovaný V. P.), se kterým se V. R. před příchodem do baru nepohodl. Z její výpovědi vyplývá i to, že obžalovaný dal ve svých telefonátech evidentně najevo, že nebude spát a někde bude na ně čekat, což je zřejmé z další výpovědi V. K., v níž uvedla, že když z baru odcházeli, V. H. informoval o telefonátech poškozeného V.

R., že „to jdou domů vyřešit a aby si dal pozor na ruce, že V. může mít nůž a až se setkají tak H. s ním bude“. Z uvedeného vyplývá, že to oni se báli útoku ze strany obžalovaného a rozhodně žádný útok na něj neplánovali. Pokud jde o svědka L. D., ten v tu dobu sám spal v pokoji V. H. a probudily ho silné rány do vstupních dveří do pokoje. I když L. D. neviděl muže, který do dveří kopal, uváděl, že to podle něj mohl být jen obžalovaný, protože nikdo jiný k tomu důvod neměl. Obžalovaný mohl hledat V. H. a V. R., protože nemohl vědět, že je v pokoji sám a jmenovaní jsou stále ještě v baru. Ne nezajímavé je to, že do dveří bylo nejen kopáno, ale i opakovaně (22x) bodáno pravděpodobně nožem, přičemž bodnořezný nástroj užil i pachatel při útoku na poškozeného. K další části jeho výpovědi, kdy uváděl, že osoba, která do dveří kopala, podle zvuku schodů šla po schodech nahoru (kde obžalovaný nebydlí), je třeba uvést, že svědek Ch. vysvětlil, že v horním patře bydleli Češi, kteří s incidentem neměli nic společného, proto lze těžko věřit tomu, že to byl některý z nich, naopak, do horního patra mohl jít po kopání do dveří právě obžalovaný i třeba proto, aby se tam vyzvracel, když jeho pokoj byl až z druhé strany domu. Další průběh noci popisuje poškozený V. R. tak, že venku u ubytovny čekal obžalovaný, který do něho několikrát „bouchnul“ až se ocitl na zemi. Nejprve si vůbec nevšiml, že by byl bodnutý nožem a až později v pokoji si všiml krve. To zcela koresponduje s výpovědí znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství MUDr. Jiřího Hladíka, který vysvětlil, že zraněný, navíc ovlivněný požitým alkoholem, si poranění ani nemusel všimnout, protože zpočátku nekrvácí nijak masivně a rány nebývají příliš bolestivé. Shodně jako poškozený V. R. obžalovaného za útočnicka označil i svědek V. H., který uvedl, že když po odchodu z baru přišel k pokoji na ubytovně, dveře byly již rozbité, přičemž následně zaregistroval venku u ubytovny rvačku poškozeného V. R. s obžalovaným. Popsal i to, že se je snažil od sebe odtrhnout, což přesně odpovídá výpovědi svědka z protějšího domu Z. M. Zejména pak popsál, že viděl, jak obžalovaný jednou bodnul poškozeného a jejich vzájemné postavení popsál tak, že obžalovaný poškozeného bodl zezadu, což koresponduje s nejpravděpodobnější verzí vytyčenou znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství MUDr. Jirím Hladíkem, který uvedl, že útočnick bodal zezadu nebo z boku. Rovněž uvedl, že k bodnutí došlo aktivním pohybem ruky obžalovaného, což opět odpovídá výpovědi jmenovaného znalce, který vyloučil, že by rány byly způsobeny pouhým „naběhnutím“ na nůž. To by ostatně ani nebylo možné vzhledem k tomu, že šlo o tři bodné rány. To, že pachatelem je právě obžalovaný, ve své výpovědi potvrdil i svědek K. A., známý obžalovaného, kterému obžalovaný předmětnou noc telefonoval, chtěl u něho přespát a sdělil mu, že „někoho pořežal, říznul“. Stejně tak je třeba připomenout text lékařských zpráv o ošetření obžalovaného, v nichž je lékaři uvedeno, že lékařům mj. uváděl, že „v sebeobraně pobodal útočnick“. Bylo tedy bezpečně prokázáno, že obžalovaný poškozeného opakovaně (3x) bodnul velkou až značnou intenzitou do těla, a to 2x do hrudníku (zad) a 1x do břicha. Svědci L. D. a V. H. dále shodně popsali, že V. H. došel pro L. D. na pokoj a společně odvedli poškozeného V. R. na pokoj. Svědek V. H. uvedl, že obžalovaný po bodnutí odešel směrem ke svému pokoji a svědek M., který se díval z okna, na plánu nakreslil, kam útočnick odešel, přičemž uvedl, že to bylo směrem ke dveřím do pokoje, které po zásahu policie viděl rozbité. Je třeba uvést, že jím nakreslený směr odchodu útočnicka se shoduje s částí ubytovny, v níž jsou dveře do pokoje obžalovaného, přičemž současně jde o úplně jinou stranu ubytovny, než kde bydlel V. H., poškozený V. R., L. D. a bratr (bratranec) obžalovaného. V tomto směru jsou výpovědi svědků V. H. a M. naprosto shodné. K výpovědi svědka Z. M., kterému v paměti utkvělo, že útočnick (muž, který nezůstal ležet na zemi) měl na nohou obuté bílé boty, které „svítily do tmy“, je třeba uvést, že bílé sportovní boty měl podle fotodokumentace obuté V. H. (viz jejich fotografie na čl. 57 - 58). Když si však svědek M. prohlédl fotografii celé postavy V. H., uvedl, že se domnívá, že světlé kalhoty měl na sobě muž, který u peroucí se dvojice postával a snažil se je odtrhnout od sebe. Obžalovaný v té souvislosti uplatnil obhajobu spočívající v tvrzení, že on měl na nohou obuté tmavé boty,

proto nemohl být útočníkem (viz fotografie bot na čl. 59 - 60). Je třeba uvést, že z obsahu spisu vůbec nevyplývá, proč byl obžalovaný vyfotografován Policií ČR zrovna ve tmavých botách a zřejmě šlo jen o náhodu. Soud totiž nemohl přehlédnout jednu zásadní skutečnost, a to, že v pokoji, který užíval výhradně obžalovaný, se v době jeho ohledání bezprostředně po činu nacházely ještě jedny boty a to sportovní boty bílé barvy (viz fotografie na čl. 54), které ležely na zemi v blízkosti botníku a bundy, kterou měl obžalovaný pověšenou na věšáku (na bundě byly zjištěny krevní stopy, v nichž byl stanoven smíšený profil DNA s minoritní složkou obsahující znaky profilu poškozeného). Je třeba uvést, že mezi dobou, kdy došlo k pobodání poškozeného a dobou, kdy do pokoje vstoupila zásahová jednotka Policie ČR uběhla doba cca 8 hodin. Rozhodně tedy nelze s naprostou jistotou tvrdit, že obžalovaný v době pobodání poškozeného měl na nohou obuté tmavé boty, tak jak jsou vyfotografovány na čl. 59 – 60, protože stejně tak mohl mít na nohou bílé sportovní boty, tak jak jsou vidět na čl. 54. Ostatně svědek H. ve své výpovědi uvedl, že obžalovaný v době pobodání měl na nohou obuty bílé boty. Poškozený také popsal, jak se zhoršoval jeho zdravotní stav, což bylo evidentně důvodem, proč svědci L. D. a V. H. společně zavolali Záchranou službu hl.m. Prahy. To, proč zavolali tak pozdě pomoc, lze vysvětlit jednak tím, že zpočátku se zdravotní stav poškozeného V. R. nemusel jevit tak vážný a jednak i tím, že poškozený pomoc přivolat nechtěl z obavy, že bude zjištěno, že se na území České republiky zdržuje nelegálně. Tento závěr soudu odpovídá i tomu, že poškozený se původně vydával za N. F., nar. xxx (viz úřední záznam o výjezdu stálé výjezdové skupiny Policie ČR na čl. 13), zjevně proto, aby byla zatajena jeho pravá totožnost. Jeho pravá totožnost byla zjištěna až po odebrání jeho daktyloskopických otisků v nemocnici a po jejich porovnání s otisky v kriminalistických sbírkách bylo postaveno na jisto, že jde o V. R., nar. xxx. Po příjezdu policie na místo činu, byl nejdříve za útočníka považován právě svědek V. H., který měl na botách stříkance krve (následně bylo prokázáno, že šlo o krev poškozeného V. R.) a ke způsobu vzniku bodného poranění vypovídal velmi nevěrohodně, uváděl, že poškozeného nezná a náhodně ho našel, což vyvrátil přítomný správce ubytovny M. Ch. Navíc krevní stopy ze dvora ubytovny vedly do pokoje, který obýval, v pokoji byly nalezeny rovněž četné krevní stopy a vstupní dveře do pokoje byly prokopané a byly na nich stopy po opakovaném bodání nožem. Když V. H. došlo, že by se mohl sám stát podezřelým, policistům označil obžalovaného za útočníka a dovedl je před jeho pokoj. Soud neuvěřil tomu, že by místo obžalovaného útočníkem byl právě svědek V. H., a to proto, že z kamerového záznamu z baru i z výpovědi svědkyně V. K. vyplynulo, že v baru mezi nimi panovala přátelská atmosféra a nedošlo mezi nimi k žádnému konfliktu a naopak V. H., z obavy před útokem obžalovaného, ujišťoval poškozeného, že mu v případě útoku pomůže a bude stát vedle něj. Kromě toho nelze přehlédnout, že to byl on, kdo telefonoval na linku 155 Záchrané službě hl.m. Prahy a podával upřesňující informace. Pokud by útočníkem a tím, kdo poškozenému způsobil bodná poranění byl on, těžko lze uvěřit, že by tyto aktivity vyvíjel. Obžalovaný pak byl zadržen přivolanou zásahovou jednotkou v jím obývaném pokoji na předmětné ubytovně, protože na výzvy policie, aby odemkl dveře nereagoval. V tom okamžiku byl na WC a nožem, který držel v pravé ruce se podřezával na levé ruce. Tento nůž byl zajištěn a byly na něm zjištěny krevní stopy vykazující stejný profil DNA, který byl shodný s profilem obžalovaného. Obžalovaný toto své jednání vysvětloval tvrzením, že si myslel, že ho „zase přišli zmlátit“, takže byl v šoku a proto se podřezal, a to přesto, že byl v pokoji zamčený. Ani této jeho obhajobě soud neuvěřil, a to proto, že jednak Policie ČR v rámci „bouchání“ na dveře použila výzvy „policie, otevřete dveře“, jak je obsaženo v úředním záznamu, takže obžalovaný musel vědět, že za dveřmi stojí příslušníci Policie ČR a nikoli V. H. či V. R. (z nichž měl údajně strach), navíc mohl zahlédnout policejní uniformy z oken mezi žaluziemi a zejména, podle slovních výzev musel s jistotou poznat, že jde o český jazyk a nikoli o ukrajinský jazyk, případně o český jazyk s ukrajinským přízvukem. Proto nebylo možné ani tuto obhajobu obžalovaného přijmout. Po

vníknutí do pokoje obžalovaného byla mj. zajištěna jeho bunda visící na věšáku v pokoji. Zásadním důkazem pak bylo zjištění, že na pravém rukávu byl v krevní stopě stanoven smíšený profil DNA, kde majoritní složka je shodná s profilem obžalovaného a minoritní složka obsahuje znaky profilu poškozeného. Jde o bundu, kterou měl na sobě obžalovaný v době, kdy poškozeného pobodal, proto na bundě v krevních stopách byl stanoven smíšený profil DNA s minoritní složkou obsahující znaky profilu poškozeného. Krev obžalovaného se na bundu mohla dostat v souvislosti s jeho poraněním ve vlasové části hlavy, když si například rukávem utíral z hlavy krev apod., protože v době, kdy se na WC pořezal na levém zápěstí, bundu na sobě neměl (visela na věšáku). Hájit - li se obžalovaný tvrzením, že byl poškozeným V. R. a V. H. fyzicky napaden již v pokoji, pak těžko na pokoji seděl v bundě, aby se již v tento moment dostaly na bundu jeho krevní stopy. Snažil - li se obžalovaný v závěru hlavního líčení hájit tím, že útočníkem mohl být jeho bratr (bratranec), který poškozenému a H. nezaplatal za odvedenou práci, pak takto uplatněné obhajobě soud neuvěřil, protože se jeho příbuzný dlouhou dobu trvajících popíjení neúčastnil, pokud by na ubytovně byl, jistě by s ostatními krajany slavil Vánoce, a i ostatní důkazy jsou s touto nastíněnou variantou v příkrém rozporu. V tomto kontextu je třeba mj. připomenout tu část výpovědi svědka L. D., v níž uváděl, že se poškozený V. R. snažil odplazit po balkónu ke svému pokoji na ubytovně (zřejmě někdy bydlel právě u bratra - bratrance obžalovaného), což by jistě nečinil, pokud by se obával, že by ho bratr - bratranec obžalovaného mohl na pokoji opětovně napadnout. Pokud jde o otázku psychického stavu obžalovaného v době posuzované trestné činnosti, Městský soud v Praze nemá důvod zpochybňovat závěry znalců z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie. Ostatně z nich se podává, že rozpoznávací schopnosti byly u obžalovaného sníženy nepodstatně, ovládací schopnosti byly sníženy podstatněji, ale nebyly vymizelé a této hranici se snížení ani nepřiblížilo. U obžalovaného není snížena schopnost ovládnout se před započítím požívání alkoholických nápojů, je schopen pít zanechat a nepokračovat v něm. Pokud se obžalovaný snažil hájit tím, že jeho stupeň opilosti byl vyšší a podle jeho propočtů měl činit 3,2‰ a nikoli 2,33‰ (jak zpětně propočítali znalci), pak je nezbytné poukázat na vyjádření znalců, kteří uvedli, že nelze vycházet jen z teoretického matematického propočtu, ale je třeba vycházet ze všech zjištěných skutečností, které se vztahují k určení míry opilosti obžalovaného. To ostatně potvrdil i znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, který uvedl, že hodnotící kritéria znalců z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, jsou jiná. Podstatný je pak závěr znalců z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, kteří shodně uvedli, že i kdyby byl prokázán stupeň opilosti u obžalovaného 3,2 ‰ a nikoli 2,33‰, jejich závěr o tom, že rozpoznávací schopnosti byly u obžalovaného sníženy nepodstatně, ovládací schopnosti byly sníženy podstatněji, ale nebyly vymizelé, by se nezměnil. V tomto kontextu nelze přehlédnout i to, že shora zmíněná bunda obžalovaného byla „vzorně“ pověšena na věšáku v pokoji a proto lze důvodně pochybovat, že by obžalovaný v situaci, kdy by byl v opilosti těžkého stupně, jak se snaží tvrdit, se takto choval.

Soud nemá pochybnosti ani v otázce právního kvalifikace projednávaného skutku. Obžalovaný naplnil jak po objektivní, tak i po subjektivní stránce formální znaky skutkové podstaty pokusu zvláště závažného zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 140 odst. 1 trestního zákoníku.

Bezpečně bylo prokázáno, že úmysl obžalovaného směřoval k usmrcení poškozeného a nevyvstaly ani žádné důvodné pochybnosti o tom, že by nebyl srozuměn i se smrtí poškozeného. Při posouzení, k jakému následku směřoval úmysl obžalovaného, je totiž třeba vycházet z okolností, za nichž k protiprávnímu jednání obžalovaného došlo, jakým motivem byl veden, co útoku předcházelo, jak byl útok proveden, jakého nástroje bylo použito. Jak již

bylo shora uvedeno, z provedených důkazů lze bezpečně vyvodit závěr o vině obžalovaného, protože obžalovaný v brzkých ranních hodinách, po předchozí rozepři, ve stavu opilosti středního stupně a zlostném afektu, si na poškozeného V. R. počkal u ubytovny, když věděl, že do ní půjde spát, předtím si opakovaně telefonicky u V. H. zjišťoval, kde se nachází a následně ho neočekávaně napadl a zezadu a ze strany ho třikrát bodl bodnořezným nástrojem, pravděpodobně nožem, do těla, který si předem připravil. Stěžejní je to, že obžalovaný všechny tři rány vedl velkou silou, a to do hrudníku (zad) a do břicha, tj. do míst, kde jsou uloženy životně důležité orgány. V této souvislosti je na místě připomenout část výpovědi znalce MUDr. Jiřího Hladíka, který uvedl, že pokud měl poškozený na sobě oblečenou zimní silnou bundu, tak tato bunda musela klást noži odpor, proto obžalovaný musel bodat silou, která je ještě větší než velká. Obžalovaný projevil lehkomyšlný přístup k člověku, jeho životu a zdraví a jeho útok mohl být likvidační. Vědomí obžalovaného V. P. o možnosti, že jeho čin může mít za následek smrt poškozeného, nutno dovodit zejména z intelektových schopností obžalovaného (IQ=xxx), z jeho životních zkušeností (věk 38 let), vzdělání (vysokoškolské), ze způsobu provedení útoku a z intenzity zvoleného násilí. Intelektové schopnosti obžalovaného V. P. jsou v pásmu průměrné úrovně a jeho intelektová úroveň mu každopádně plně umožňovala – nebylo třeba zvláštních znalostí a životních zkušeností – aby si uvědomil nebezpečnost svého jednání do té míry, že zvolené použité násilí, vyznačující se surovostí vysokého stupně může poškozenému způsobit smrt. Zjištěný způsob násilného útoku obžalovaného V. P. vylučuje, že by obžalovaný mohl předvídat jiný následek. Duševní stav obžalovaného v době spáchání posuzovaného zločinu nebyl takového charakteru, že by mu zcela bránil rozpoznat a uvědomovat si možné smrtelné důsledky svého brutálního fyzického násilí, tj. že velmi intenzivně používanými surovými zraňujícími mechanismy, cílenými do lokalit lidského těla (tři bodné rány do hrudníku - zad a jedna do břicha), kde jsou uloženy pro život důležité orgány, může přivodit smrt poškozeného a smrtelný následek se tak při jeho podstatně snížených ovládacích schopnostech nacházel v rámci jeho představ. Obžalovaný, zejména s ohledem na nástroj, který použil, vzhledem k umístění ran a vzhledem k intenzitě útoku jednoznačně věděl, že svým útokem může způsobit následek, který by také skutečně nastal, pokud by svědci L. D. a V. H. nepřivolali Záchranou službu hl. m. Prahy. Jak znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství uvedl, poškozený byl ohrožen na životě šokem z nadměrných krevních ztrát (tzv. pokrvácivý šok), přičemž v době, kdy záchraná služba na místo přijela, již se u něho šok rozvíjel. Právě s tímto následkem obžalovaný, vzhledem k použitému nástroji, vzhledem k místu zasažení ran a vzhledem k intenzitě použité síly, musel jednoznačně být srozuměn a musel ji předpokládat, s ohledem na použitou zbraň a především tělesnou oblast, na kterou bez varování svůj útok směřoval, když je zřejmé, že útok byl veden velkou až značnou intenzitou, proto musel obžalovaný vědět, že těmito ranami vedenými do nejzranitelnější části lidského těla a za použití předmětné zbraně může přivodit smrt poškozeného. Míra násilí ze strany obžalovaného, skutečnost, že tohoto jednání se dopustil vůči poškozenému, který se jeho vysoké brutalitě ani nebyl schopen účinně ubránit, následné chování obžalovaného, který zanechal poškozeného na místě činu bez pomoci, rozsah a intenzita násilí ze strany obžalovaného umožňují soudu dovodit závěr o tom, že obžalovaný jednal vysoce společensky škodlivým jednáním a jednal minimálně v nepřímém úmyslu poškozeného usmrtit. Ke smrti poškozeného nedošlo jen díky tomu, že mu byla včas poskytnuta odborná lékařská pomoc a podrobil se operačnímu výkonu ve Fakultní nemocnici xxx xxx.

Soud vycházel z účelu trestu podle § 38 trestního zákoníku a při ukládání trestu přihlédl podle § 39 odst. 1 trestního zákoníku k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu pro společnost, k popsáním okolnostem případu, k možnostem nápravy

obžalovaného a k jeho poměrům, přičemž se pečlivě zabýval polehčujícími i přitěžujícími okolnostmi podle § 41 a § 42 trestního zákoníku.

U obžalovaného soud shledal polehčující okolnost podle § 41 písm.o) trestního zákoníku, protože nemá v rejstříku trestů České republiky žádné záznamy. Oproti tomu soud shledal přitěžující okolnosti podle § 42 písm. a) trestního zákoníku, protože se na čin předem připravil a jednal po předchozím uvážení, rovněž podle § 42 písm.b) trestního zákoníku, protože trestný čin spáchal z pomsty a i písm.c) trestního zákoníku, protože trestný čin spáchal surově a zákeřně (útok vedl zezadu a z boku velkou silou). Obžalovaný se dopustil zvlášť závažného zločinu s mimořádně vysokou mírou společenské škodlivosti, když jeho úmyslným jednáním mohl být zmařen lidský život. Soud přihlédl ke stanovisku znalců z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, kteří uzavřeli, že resocializace obžalovaného je reálná, byť ztížená. Při dané právní kvalifikaci trestní sazba činí deset až osmnáct let. Po zvážení všech shora uvedených skutečností soud uložil obžalovanému trest odnětí svobody na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, tj. v trvání deseti roků, pro jehož výkon byl zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou podle § 56 odst. 2 písm.d) trestního zákoníku, protože pro použití výjimečného zmírňujícího ustanovení § 56 odst.3 trestního zákoníku soud neshledal žádný důvod.

Současně podle § 80 odst.1, odst. 2 trestního zákoníku soud uložil obžalovanému trest vyhoštění z území České republiky na dobu neurčitou, protože to vyžaduje bezpečnost občanů, v jejichž zájmu rozhodně není, aby se na jejím území zdržovaly osoby páchající trestnou činností násilného charakteru.

Trest propadnutí věci podle § 70 trestního zákoníku, a to čtyř zajištěných nožů soud neuložil, protože tři nože byly nalezeny v pokoji svědka V. H. a pouze jeden z nich byl nalezen v pokoji obžalovaného. Na tomto noži však byly pouze krevní stopy vykazující DNA obžalovaného. Ani u jednoho z nožů pak nebylo na jisto postaveno, že jsou ve vlastnictví obžalovaného, a to ani u nože nalezeného v jeho pokoji, protože mohlo jít o nůž tvořící vybavení pronajímaného pokoje. Navíc jde o věci běžného použití, které nebyly nijak speciálně upraveny, proto není třeba rozhodovat ani o jejich zabrání podle § 101 trestního zákoníku.

Fakultní nemocnice xxx xxx se připojila k trestnímu řízení s částkou 146.847,15 Kč, která byla vynaložena v souvislosti s ošetřením poškozeného V. R. a tento svůj nárok doložila účty za ošetření. Také Zdravotnická záchranná služba hl. m. Prahy se připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 6.500,- Kč za poskytnutou zdravotní péči přednemocniční s následným transportem do Fakultní nemocnice xxx xxx. Je třeba uvést, že obě zdravotnická zařízení plně nesla veškeré výdaje spojené s léčením poškozeného, protože poškozený, který se na území ČR zdržoval nelegálně, nebyl pojištěncem žádné zdravotní pojišťovny. Soud proto obžalovanému uložil povinnost zaplatit podle § 228 odst. 1 trestního řádu náhradu škody poškozeným, a to Zdravotnické záchranné službě hl.m. Prahy, se sídlem Praha 10, Korunní 98, ve výši 6.500,-Kč a Fakultní nemocnici xxx xxx, ve výši 146.847,15,-Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho opisu podat odvolání k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

Odvolání mohou podat státní zástupce pro nesprávnost jakéhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,

zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený pro nesprávnost výroku o náhradě škody, a to též proto, že příslušný výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Státní zástupce musí uvést, zda odvolání podává, byť i zčásti, ve prospěch či v neprospěch obžalovaného.

Odvolání musí být v dané lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

V Praze dne 17. října 2012

JUDr. Silvie Slepíčková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jaroslava Žatková